

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. II Issue 1 April 2012

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்	
இம்மாதச் செய்தி	2
ஸலப் டிவென்	3
சாவித்ரி	16
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் VI	18
ஸ்ரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	23
அன்பு அமர்தமாகி அபரிதம்	
அனந்தமாகும் அழைப்பு	26
ஸலப் டிவென் - கருத்து	31
அஜெண்டா	33
தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகளும்	
ஸ்ரீ அரவிந்தமும்	35
அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை	
நெறிமுறைகளும்	36
மாப்பலம் தியானமையத்தில் இரண்டாவது	
ரூபியிறு அன்று அன்பர்கள் கூறிய	
அனுபவங்களின் தொகுப்பு	43
அன்னையும் என்னை கைவிட்டு	
விட்டார்	47
அன்னை வழியில் சாதிப்பது	48
ஸ்ருதியும், வயமும்	52
ஸ்ரீ அரவிந்தரும் மரபும்	62

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஜீவியத்தின் ஒசை

வளமான பகுதிகளில் ஏழை-
களும் மனமுவந்து விருந்து
தினரை உபசரிப்பார்கள்.

கடிகாரத்தினுடைய மூள் சிறியது.
இருந்தாலும், அது நமக்கு
நோத்தை நிர்ணயித்துக் காட்டு-
கிறது. அது சிறியதாக இருந்தாலும் அது செய்கின்ற வேலை
பெரியது என்பதால் அதுவும்
பெரியதாகும்.

என்ன செய்ய வேண்டுமோ
அதை மட்டும் மனிதன் செய்ய
மாட்டான். அத்துடன் அதற்கு
எதிரான அத்தனையும் செய்வான். மேலும் என்ன செய்ய
வேண்டும் என்று தெரிய-
வில்லையே என ஒயாமல்
கேட்பான்.

நம்மை எப்படி நடத்த விரும்பு-
கின்றோமோ அதுபோல் நடக்குமிடங்களில் எல்லாம் அன்னை
தவழ்வதைக் காணலாம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

இம்மாதச் செய்தி

நமக்குத் தேவை எழுமுன்
அருள் செயல்படுகிறது.

கைப் பூவெண்

கர்மயோகி

XXII. The Problem Of Life

22. வாழ்வின் பிரச்சனை

PAGE-207 PARA-1

Life is put forth by Conscious-Force. This occurs under certain circumstances. The Conscious-Force is infinite, absolute, untrammelled. It possesses a unity inalienably. It so possesses bliss too. This Conscious-Force is of Sachchidananda. There is a central circumstance of this cosmic process. It differs in its appearances. It is in the purity of the infinite Existence. Also in the self-possession of the undivided Energy. It is the faculty of the Mind. It is obscured by ignorance. It is a divided action of an undivided Force. The result is the apparition of dualities. Oppositions, seeming denials of the nature of Sachchidananda arise. For the mind it is an abiding reality. But it is only a phenomenon. It represents a manifold Reality. It is for the cosmic Consciousness. It is concealed behind the veil of mind. Hence the appearance of clash of opposing truths. Each is seeking to fulfil itself. Each has the right of fulfilment. Therefore a mass of problems and mysteries arise. They all have to be solved. Behind all this confusion there is the hidden Truth. There is also unity. They press for a solution. It is a solution that unveils. The unveiling is the manifestation of the world.

PAGE-207 PARA-2

The solution has to be sought by the mind. But mind alone cannot do it. It has to be a solution in Life. The solution must be in the act of being. It goes further to the consciousness of being. Consciousness as Force creates. It creates the world-movement and its problems. Therefore Consciousness as Force has to solve the problems. After all they are problems of its creation. It has to carry the world-movement to the inevitable fulfilment. It is the secret sense of evolving Truth. Life has taken on appearances. It is successive. They are three. The first is material. It is an expressive action. It represents forms of force. The consciousness itself disappears from view in the act. It is lost in the form. The second is vital. It is an emerging consciousness. It is half-apparent as power of life. It is the process of growth, activity and decay of form. It is half delivered out of its original imprisonment. It has become vibrant in power. It is seen as vital craving. It is seen also as satisfaction or repulsion. At first it is not at all seen vibrant in light. It is an imperfect appearance. The light is knowledge of its own self-existence. It is also the knowledge of its environment. The third is mental sense. It is a responsive perception and idea. As a new idea it tries to become fact of life. It modifies the internal existence of the being. It modifies the external existence of the being conformably. This is mind. Here consciousness is delivered out of its imprisonment. It does so in the act and form. For it has emerged as an individual consciousness. It is aware of only a fragmentary movement. It is a part of its own total activities.

PAGE-208 PARA-3

The whole crux of human life lies here. That is the difficulty too. Man is a mental being. This mental consciousness is working as mental force. It is aware of the universal force and life. Man is a part of that universal force. Man has no knowledge of the universality of his life. Nor does he know the totality of his own being. He is unable to deal with life in general. Nor is he able to deal with his own life in a really effective way. He needs to deal

with it in a victorious movement of mastery. He wants to master the material environment. Therefore he seeks to know Matter. He, similarly, seeks to master material existence. For that he needs to know Life. He also seeks to know Mind to master the movement of his mentality. It is a great obscure movement. There he is only a jet of light. It is a jet of self-consciousness. There he is like the animal. But he is more and more a growing flame of knowledge. He seeks to know himself in order to master himself. He needs to master the world to know the world. This is the urge of Existence in him. It is the necessity of the Consciousness he is. It is the impulsion of the Force that is his life. It is the secret will of Sachchidananda. It appears as the individual in the world. He expresses himself there. Yet He denies Himself there. There are conditions which satisfy this inner impulsion. Man's problem is to find them. Man must always strive to resolve that. Otherwise he will be compelled by his own nature. The Deity seated in him will always drive him till then. The problem must be solved. The impulse must be satisfied. Till then the human race cannot rest from its labour. Man must fulfil himself. He can do so by satisfying the Divine in him. Or he must produce out of himself a new and a greater being. He will be more capable of it. He can become a divine humanity. Or, he must give place to Superman.

PAGE-209 PARA-4

This results from the very logic of things. The mental consciousness in him is not completely illumined. It has not entirely emerged out of the darkness of Matter. It is only a progressive term in the great emergence. It is the line of evolutionary creation. Man has appeared there. He cannot stop where he is now. He must go beyond his present term. Or he must go beyond himself. Otherwise he has not the force to go forward. Mental idea tries to become fact of life. It does so when it becomes the whole Truth of existence. It delivers itself out of the successive wrappings. It is revealed in light. It is its fulfilment. It is the light of Consciousness in which it is fulfilled. There it is joyously fulfilled in power. Power and light are two terms of Existence. It

manifests itself there. Existence in its nature is Consciousness and Force. There is a third term. These two constituents meet there. There they become one. Thus it is fulfilled ultimately. It is the satisfied Delight of self-existence. Ours is an evolving life. For it, it is the inevitable culmination. It means finding the self. The Self is contained in the seed of its own birth. Self-finding means the complete working out the potentialities. They are deposited in the movement of Conscious-Force. This life took rise from there. This potentiality is contained in our human existence. It is Sachchidananda. He realises Himself in a certain harmony and unification. They are of the individual life. It is also of the universal life. This mankind can express in a common consciousness. It is expressed in a common movement of power. Also they emerge as common delight. It is of something transcendent. It has cast itself into this form of things.

PAGE-209 PARA-5

All life has fundamental poise. It is of its own constituting consciousness. Life for its nature depends on this. The Force will be as the Consciousness is. The Consciousness is infinite. It is one and transcendent of its acts and forms. It is so even when it is embracing the acts and informing them. Even while organising the acts and executing them, the Consciousness can be transcendent of the acts. Consciousness of Sachchidananda is like that. The Force will be exactly like that. It is infinite in its scope. It is one in its works. It is transcendent in its power and self-knowledge. The Consciousness is also like that of material Nature. It is submerged, self-oblivious. It is driving along in the drift of its own Force. It does not seem to know it, though it determines the drift. Their relationship is of eternal nature. It is so by its very nature. It is the relation between the two terms of Consciousness and Force. The Force will be so. It will be a monstrous movement. It is of the Inert and Inconscient. It is unaware of what it contains. It is seemingly mechanical. It fulfils itself by a sort of accident. It is inexorable. It is an inevitably happy chance. It obeys faultlessly the law. It is a law of the Right

and Truth. It is fixed by the will of the supernal Conscious-Being. It is concealed within the movement. The Consciousness can be divided in itself. It is so in Mind. It limits itself to various centres. Each is set to fulfil itself. They have no knowledge of what is in the other centres. Nor do they know of their relation to others. They are apparently divided. In it they are aware of things and forces. They are in opposition to each other. It is not so in their real unity. Such will be the Force. We see a life in us and around us. It will be a life like that. It will be a clash of lives. It is an intertwining of individual lives. Each seeks its own fulfilment. They do not know the relationship to others. It is a conflict. It is a difficult accommodation of forces. They are divided and are opposing. They also differ. In the mentality it is a mixing and a shock. It is a wrestle. It is an insecure combination. It is one of divided opposing, divergent ideas. They cannot arrive at the knowledge of their necessity. Each is necessary to the other. Nor do they grasp their place as elements of that Unity. It is expressing behind. There their discords must cease. The Consciousness can possess unity and diversity. Unity contains diversity. It also governs it. Then it is aware of Truth, Right, Law of All and the individual. The two are consciously harmonised in a mutual unity. There the whole nature of the Consciousness is the One. It knows itself as the Many. The Many know themselves as the One. There the Force also will be of the same nature. It will be a life that obeys the law of Unity. It is Conscious obedience. And yet it fulfils each thing in the diversity. It is done according to its proper rule and function. It will be a life in which all individuals will live in themselves. They will live in each other. It is one Conscious Being in many souls. It is one power of Consciousness in many minds. It is one joy of Force working in many lives. It is one reality of Delight fulfilling itself. It is done in many hearts and bodies.

PAGE-211 PARA-6

The first of these four positions is the source of all this. These are all progressive relations. It is between Consciousness and Force. It is a poise in the being. It is in Sachchidananda. There all

the four are one. There the Force is consciousness of being. It works itself out without ever ceasing to be consciousness. Also there the consciousness is similarly luminous Force of being. It is eternally aware of itself. It is aware of its own Delight. It never ceases to be this power of utter delight. It is a self-possession. The second relation is that of material Nature. It is a poise of being in the material universe. It is a great denial of Sachchidananda by Himself. Here there is utter apparent separation of Force from Consciousness. It is a specious miracle. It is a miracle of the all governing and infallible Inconscient. It is only a mask. Modern knowledge has mistaken this for the real face of the cosmic Deity. The third is in the being in Mind and in the Life. We see it emerging out of this denial. It struggles and is bewildered by it. (There is no possibility of cessation by submission. It is without clear knowledge. Nor does it have an instinct of a victorious solution.) There are thousand and one problems in this apparition of man. They are involved in this perplexing event. It is a half-potent conscient being. It is out of the Inconscient of the material universe. The fourth is the poise of being in Supermind. It is a fulfilled existence. It will eventually solve all this. It is a complex problem created by partial affirmation. It emerges out of a total denial. There is only one way to solve it. It needs to solve it by that. It is by a complete affirmation. It fulfills all that is secretly there. It is in potentiality. It is intended in fact of evolution. It is behind the mark of general denial. That is the real life of the real Man. This partial life is partial unfulfilled manhood. It strives forward with a perfect knowledge. It is a guidance in the so called Inconscient within us. In our conscient parts there is only a prevision. It is dim and struggling. It is fragments of realisation. It has glimpse of the ideal. It is of revelation and inspiration. It is in the poet and the prophet. It is in the seer and in the transcendentalist. It is in the mystic and the thinker. They are the great intellects. They are the great souls of humanity.

PAGE-212 PARA-7

We are based on certain data. We proceed on that basis. We see these difficulties arise from an imperfect poise of Consciousness and Force in man. This is his present status of mind and life. They are three. First he is aware only a small part of his own being. They are his surface life. It is his surface mentality. It is his surface physical being. It is all that he knows. He does not know even all of that. Below is the occult life. It is a surge of his subconscious and his subliminal mind. Also there are his subconscious and subliminal life-impulses. His subconscious corporeality also is there. They are a large part of himself. He does not know them. He cannot govern them. But it is that which rather knows him and governs him. Existence and consciousness and force are one. We can only have some real power over a little. It is the existence as we are identified with by self-awareness. The rest must be governed by its own consciousness. It is subliminal to our surface mind, life and body. These two are one movement. They are not yet two separate movements. Therefore the larger governs the smaller. It is more powerful as it is larger. It must determine in the mass. Therefore we are governed by the subconscious and the subliminal. It is so even in our conscious existence. Sometimes we have mastery. It has self-direction. Even there we are only instruments of something greater. It seems to us Inconscient within us.

PAGE-212 PARA-8

Man imagines himself to be the doer of the work by his free will. In reality Nature determines all his works. Even the wise are compelled to follow their own Nature. This is what the old wisdom meant. Nature is the creative force of consciousness of Being. The Being is within us. He is masked by His own inverse movement. It is an apparent denial of Himself. They called the inverse creative movement of His consciousness the Maya. It is the illusion power of the Lord. They said all existences are turned as upon a machine. It is done through His Maya by the Lord. He

is seated within us in the heart of all existence. Only Man so far exceeds by mind. It gives him Self-awareness with the Lord. Thus he can become master of his own being. It is evident. This is not possible in the unconscious. It is not possible even in the subconscious itself. Therefore no profit can come by plunging into our depths. The depths are in the Inconscient. The Lord is seated inward. We must go inward. And then ascend to the superconscious. It is in the Supermind. This unity can then be established. There is a higher and divine Maya. It is in the conscious knowledge. It is in the law and truth. It works in the subconscious in the lower Maya. It does so under the conditions of Denial. The Denial seeks to become the Affirmation. This lower Nature works something out. That something is willed in the higher Nature. There is an Illusion-Power. It is of the divine knowledge in the world. It creates appearances. It is governed by the Truth-Power of the same knowledge. It knows the truth behind the appearances. It keeps ready for us the Affirmation. We are working towards it. Man is partial and apparent here. There Man is real and perfect. There he is an entirely self-aware being. He is so by his full unity with that Self-existent. He is the omniscient lord. He is Lord of his own cosmic evolution and procession.

PAGE-213 PARA-9

The second difficulty is man is separated from the universal. He is so separated in mind, in life and body. He does not know himself. He is equally ignorant of his fellow creatures. In fact it is more so here. He forms theories by inferences, observation. He has a certain imperfect capacity of sympathy. He has a rough mental construction about them. But this is not knowledge. Knowledge comes by conscious identity. It is the only true knowledge. It is existence aware of itself. We know what we are consciously aware of ourselves. The rest is hidden. We can become one with something in our consciousness. We can know that. It is only so far we can be one with it. The means can be indirect or imperfect. So will be the knowledge acquired. It will enable us to work. It will be with certain clumsiness. It will be precarious. Still

it is perfectly enough from our mental standpoint. We can gain certain limited practical aim. Some necessities, conveniences and some harmony can be worked out. It will be an insecure imperfect harmony with what we know. Only conscious unity can give a perfect relation. We must arrive at conscious unity with our fellow-beings. No sympathy created by love will do. Nor by understanding can we reach it. Even mental knowledge cannot do it. It will always be a superficial knowledge. Therefore it will be imperfect in itself. It will be subject to denial of frustration. It is by the uprush of the unknown. What is in the subconscious and subliminal is unmastered. It too will rise. We can establish this conscious oneness. It can be established by entering into them. It is something in which we are one with them. It is universal. The universal has its fullness. It exists consciously. It does so in the superconscious to us. It is Supermind. Here the greater part of life is subconscious. Therefore we cannot possess it. That is normal for mind, life and body. The lower conscious nature is bound down to the ego in all its activities. It is chained triply to the stake. It is the stake of differentiated individuality. The Supermind alone commands unity in diversity.

PAGE-214 PARA-10

There is a third difficulty. It is a division between force and consciousness. It is a truth of evolutionary existence. Evolution itself has created a difference. It is in three successive formations. It is in Matter, Life, Mind. Each has a law of its own working. The Life is at war with the body. It attempts to force the body to satisfy its life's desires. Its impulses, satisfactions, demands too are to be satisfied. It is of limited capacity. Such a satisfaction is possible only to an immortal body. It would be a divine body. Our body is enslaved. It is tyrannised over. It suffers. It is in constant dumb revolt against Life. Life makes high demands on it. The Mind is at war with both. Sometimes it helps the Life against the Body. Sometimes it restrains the vital urge. Mind seeks to protect the corporeal frame of the body. It needs protection from Life's desires. Also from passions and over-doings. Mind also seeks to

possess Life. Mind tries to turn life's energies to its own ends. Mind seeks the utmost joys of its own activity. It seeks satisfaction of mental, aesthetic, emotional aims. Its aim is fulfilment in human existence. Life too is enslaved. It is misused. Often it revolts. Mind is a half-ignorant tyrant seated above it. This is the war of our members. Mind cannot satisfactorily resolve it. It is so because it is an insoluble problem. The problem is the aspiration of an immortal being in the mortal life and body. It can only arrive at compromises. Or it can end in abandoning the problem. It can submit with the materialist to the mortality of our apparent being. Or it can reject as the ascetic or the religionist. It can thus condemn earthly life. Thus it can withdraw into an easier life, to happier easier fields of existence. But there is a true solution. It lies beyond Mind. There Immortality is the law. It can conquer the mortality of our existence.

PAGE-215 PARA-11

There is also a fundamental division. It is between force of Nature and the conscious being. It is the original cause of this incapacity. The mental is divided from the vital, vital is divided from the physical. But each of them is divided against itself. The capacity of the body is less than the capacity of the instinctive soul. The soul is the conscious being. It is the physical Purusha within it. The capacity of the vital force is less than the capacity of the impulsive soul. It is the vital conscious being. It is the Purusha within it. The capacity of the mental energy is less than that of the intellectual and emotional soul in it. It is the mental Purusha within it. The soul is the inner consciousness. It aspires for its own complete self-realisation. Therefore it always exceeds the individual formation of the moment. The Force has taken its poise in the formation. It is always pushed by the soul. It is pushed to that which is abnormal to that poise, and transcendent of it. It is thus constantly pushed. Therefore it has much trouble in answering. It has more trouble in evolving from the present to a great capacity. It is trying to fulfil the demands of the triple soul. It is distracted and driven. It sets instinct against instinct. It puts

impulse against impulse. It keeps emotion against emotion. Idea is thus poised against idea. It satisfies one, denies the other. It repents and returns on what it has done. It adjusts, compensates, readjusts *ad infinitum*. But it does not arrive at any principle of unity. In the mind the conscious-power should harmonise and unite. But it is limited in knowledge and in its will. The knowledge and will are disparate. They are often at discord. The principle of unity is above in the Supermind. There alone is the conscious unity of all diversities. There alone will and knowledge are equal. They are in perfect harmony. There alone Consciousness and Force arrive at their divine equation.

PAGE-215 PARA-12

Man develops into a self-conscious being. He also becomes a thinking being. In proportion as he so develops, he is aware of this discord. He becomes acutely aware of it. It is a disparateness in his parts. He seeks to arrive at a harmony of his parts. They are his mind, life and body. He also seeks a harmony of his knowledge and will. His emotions too must be harmonised. It must be in all his members. There is a workable compromise sometimes. It brings him relative peace. He stops short at its attainment. But compromise can only be a halt on the way. There is a Deity within. Eventually it will not be satisfied with less than perfect harmony. It combines itself with the integral development of our many-sided potentialities. Less than this would be an evasion of the problem. It does not mean we have evaded its solution. Or else it may be a temporary solution. It is provided at a resting place for the soul. The soul is in continual self-enlargement and ascension. It is a perfect harmony. It would demand its essential terms. That will be a perfect mentality. Also it will be a perfect play of vital force. It is a perfect physical existence. It is a radically imperfect situation. How can we find in it the principle of power of perfection. Mind is rooted in division. It is also rooted in limitation. It cannot provide perfection to us. Nor can life or body. It is so as they are the energy and frame of mind. Mind divides and limits. The principle and power of perfection are in the

subconscious. But it is wrapped up in a veil of lower Maya. A mute premonition emerges as an unreal ideal. In the superconscious it awaits open, eternally realised. Still it is separated from us. The veil of self-ignorance separates us. We seek the reconciling power and knowledge. We, then, must seek them above, not in our present poise nor below.

PAGE-216 PARA-13

Man develops. His development is accompanied by the acute awareness of his discord. He is also aware of his ignorance. They govern his relationship with the world. He is intolerant of it. He seeks a principle of harmony. It is a principle of harmony, peace, joy and unity. He is more and more set on it. This too can come to him from above. Man has to develop his mind. It shall have the knowledge of the mind of others. Then it can know their minds as he knows his own mind. It will be free from our mutual ignorance and misunderstanding. It will be a will that feels and makes itself as others. It will be an emotional heart. It will contain the emotions of others as his own. It will be a life-force too. It can sense the energies of others and accept them as its own. It seeks to fulfil them as its own. It will be a body, not a wall of imprisonment and defence against the world. But all this under the law of a light and Truth. It shall transcend the aberrations and errors. Also it shall transcend much sin and falsehood of our own and others' minds. It shall do so with others' wills, emotions, life-energies. Only so the life of man can become one. Then it will be spiritually and practically one. He will feel like his fellow beings. Then the individual shall recover his own universal self. The subconscious as well as the superconscious has this life. They are there under a condition. It is a condition that necessitates our motion upwards. Man does not move towards the God concealed in the inconscient ocean. There darkness is wrapped up in darkness. But he moves towards a Godhead above. He is seated in the sea of eternal light. It is the highest ether of our being. That is the original impetus. It has carried upward the evolving soul. It does so to the type of our humanity.

PAGE-217 PARA-14

The race must aspire to this ascent. It is conducted indeed through love. Also through mental illumination and the vital urge of possession and self-giving. It leads to the Supermind beyond to unity. It unites us with the One. It also unites with all in our being. It does so with all the members of humanity. There it seeks its final goal and salvation. Otherwise the race will fall by the wayside. It will leave the victory to others. There are other new creations. They are of the travailing Mother. This is the fourth status of Life in its ascent towards the Godhead.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

முச்ச விட்டால் உயிர் வாழலாம்.

இடைவிடாமல் முச்ச விட வேண்டும்.

அன்னையை அழைத்தால்
ஜீவன் ஆன்மாவில் உயிருடனிருக்கும்.

அதை இடைவிடாமல் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆசையை நாடும் மனம்

அன்னையை நாட வேண்டும்.

அதுவும் ஆசையாக இல்லாமலிருப்பது நல்லது.

P.137 Asking for light she followed
darkness' clue

ஓளியைத் தேடி இருளை நாடும்

- ☆ விழிப்பை நோக்கித் தடமாடும் குருட்டு சக்தி
- ☆ புலனில் விழித்த ஜூடம் ஜூட்தைக் கவர்ந்தது
- ☆ குருட்டுத் தொடர்பு, சிறு தொடர்பு எழுப்பும் தெறிக்கும் பொறிகள்
- ☆ மூடிய அடிமனம் மூலத்தில் எழுப்பும் உணர்வு
- ☆ பெருகி வரும் உணர்ச்சி வெள்ளம், எண்ணமாக நடிக்கும் ஊமைக் குழுறல்கள்
- ☆ விழிக்கும் இயற்கை கொடுக்கும் அடிகளை ஏற்கும் உணர்வு
- ☆ அதுவும் ஜீவனற்ற பதிலான செயலே
- ☆ ஆட்டம், தாவித் தாண்டி இயற்கையின் கனவாயிற்று
- ☆ பண்பற்ற வேகம் முரட்டுத்தனமாக உரசி ஒடிற்று
- ☆ தன்னையறிந்து தமரையறியாமல் தன்னை மட்டும் கருதி
- ☆ இருள் காரிருளுடன் மோதி
- ☆ குழுப்பத்தின் ஆட்சியில் செயல் பெற்ற சுதந்திரம்
- ☆ வாழ்வது அவசியம், பிழைக்கும் வழி பிறிதொன்றில்லை
- ☆ பதைக்கும் நிலையற்ற செயல் முனைந்து பெற்ற ஈடுபாடு
- ☆ தெரியாத ஆசை தேடிய உணவு
- ☆ இயற்கையின் எழுச்சியே இயல்பான சட்டம்
- ☆ சக்தி சக்தி மீது மோதி கண்ட பலன் ஏதுமில்லை

- ☆ இருளின் பிடியை ஏற்று ஒடியதே மிச்சம்
- ☆ நெகிழ்ந்த உணர்வும் நெளியும் உணர்ச்சியும் அறியும் மூலமில்லை
- ☆ சிற்றின்ப வெற்றியும் வேதனையும் எளிதாக எழுந்து அழிந்தன
- ☆ எண்ணமற்ற வாழ்வின் முரட்டு செயல்கள்
- ☆ தேவையற்ற உலகின் வீண் பெருமை
- ☆ வருத்தம் தரும் எளிய பலனை வருந்தியழைக்கும் மனம்
- ☆ அர்த்தமற்ற வேதனை, இருள் மண்டிய சங்கடம்
- ☆ முயற்சிக்கு முழுமை தரும் எதுவும் எதிர்கொள்ளவில்லை
- ☆ விழித்தெழுந்த ஆத்ம பார்வை அப்படிக் கருதவில்லை
- ☆ தனியான நட்சத்திரம் பொலிவுற மினிரும்
- ☆ விலகி நிற்கும் தழல் ஜோதியின் தனித் துவாரபாலகன்
- ☆ சிந்தனையற்ற இருள் செறிந்து நகரும் வேகம்
- ☆ இலட்சியமற்ற லோகத்தின் தனிமனித சிந்தனையாளர்
- ☆ இறைவனைனும் குரியன் உதிக்கக் காத்திருக்கும்
- ☆ காலம் செய்யும் பணியில் கடவுளின் நோக்கம் தெரிகிறது
- ☆ இல்லாத நோக்கமும் எடுத்துத் தரும் பலன்
- ☆ மந்திரப் பலனும் தெய்வீக மாற்றமும் கருவாக எழுந்தன

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அன்னை எண்ணத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவரிலர்.

யോക വാദ്ധിക്കൈ വിശക്കമ് VI

(ഒൻപത് ഇതുവിന് തൊട്ടർക്കി....)

കാലമ്യോകി

II/60) കാലമ്, മുരഞ്ഞപാട്ടു, മരണം ആകിയവെ മുഴിവാനാതല്ല
ണാ അത്രകുൽ തെരിയും.

- ★ കാലത്തെക്ക് കടന്ത കാലമ് ചത്തിയ ജീവിയും.
- ★ ആൺമാ കാലത്തെക്ക് കടന്തതു.
- ★ ആൺമാവിൻ അശൈവു കാലമ്.
- ★ ചത്തിയ ജീവിയും ആൺമാവിൻ പരിഞ്ഞാമ വണ്ണാർക്കി.
- ★ ആൺമാ തൻ അശൈവുകണാക് കാണ്പതു കാലമ്.
- ★ അശൈവർ ആൺമാവുക്കുക് കാലമ് ഇല്ലൈ. അതു
കാലത്തെക്ക് കടന്തതു.
- ★ ആൺമാ അശൈയും, അശൈവർ റിഗുക്കുമ്.
- ★ മുരഞ്ഞപാട്ടു - എതിരെതിരാനവൈ - കാലത്തിറ്കുരിയതു.
- ★ എതിര് എതിരാനവൈ വാഴ്വു, മരണം, കാലത്തിൻ പോക്കു.
- ★ മരണം വാഴ്വൈക് കടന്താല് മരണം വരുമ്.
- ★ വാഴ്വിൻ വലിമൈ മരണത്തിൻ വലിമൈയൈക് കടക്കുമ്
പോമുതു നാമ വാഴ്കിരോമ്.
- ★ പിരമ്മമ് എതിരെതിരാനവൈയാക ഇരുക്കുമ്.
- ★ എതിരാനവർ രഹത് തന്നുട കൊണ്ടതു പിരമ്മമ്.
- ★ അവൈ മാറി മാറി വരുമ്, ഓരേ ചമയത്തിലുമ് ഇരുക്കുമ്.
- ★ നാമ ഓണിയൈക് കാണ്കിരോമ്, ഇരുണാക് കാണ്കിരോമ്.
- ★ ഓണിയൈയും ഇരുണായും ഓരേ ചമയത്തില് കാണ മുഴിയാതു.

- ★ കുരൈയാൻ ഓണിയും കുരൈയാൻ ഇരുണ്ടുമ് ചേര്ന്തതേ നാമ
കാണ്പാവൈയെല്ലാമ്.
- ★ മുമു ഓണിയും മുമു ഇരുണ്ടുമ് ഓരേ ചമയത്തിലുണ്ടാകു
പിരമ്മമ്.
- ★ ചത്തിയ ജീവിയും നിലൈയാക പിരമ്മത്തിൻ മുൻനുണ്ടാകു.
- ★ കാലമുമ്, കടന്തതുമ് എതിരാനവൈ.
- ★ അവൈ ഇണ്ണന്തിരാ.
- ★ ചത്തിയ ജീവിയും അവൈ ഇണ്ണന്ത നിലൈ.
- ★ അന്നിലൈയൈ മുൻറാമ നിലൈക് കാലമ് എൻറു നാൻ
കുറിപ്പിടുകിരേൻ.
- ★ കാലത്തിൻ അനന്തമുമ്, കടന്തതിൻ അനന്തമുമ്, ഇണ്ണന്ത
കാലമ് എൻകിരാറ് പകവാൻ.
- ★ എതിരെതിരാനവൈയിരുന്താല് മുരഞ്ഞപാട്ടു.
- ★ മുരഞ്ഞപാട്ടില് ചിരിയതു പെരിയതെ അടക്കുവതു മരണം.
- ★ മുരഞ്ഞപാടേയില്ലൈയെനില് മരണമില്ലൈ.
- ★ ചിന്തണന്യിവിരുന്തു മെണണത്തിറ്കുപ് പോവതു കാലത്തെക്ക്
ചിരിതു വെല്ലുമ്. ജോതിക്കുപ് പോവതുമ്, നേരടി ഞാനം,
ഞാനത്തിറ്കുപ് പോവതുമ് കാലത്തെക്ക് പെരിതുമ് വെല്ലുമ്.
ചത്തിയ ജീവിയത്തിറ്കുപ് പോവതു മുമുവതുമ് കാലത്തെക്ക്
കടന്തു വെല്ലവതാകുമ്.
- ★ അംപാർകൾ പിരാർത്തണൈ പലിക്കുമ് പോമുതു കാലമ് പല
അണവില് കടക്കപ്പട്ടികിരുതു.
- ★ പിരാർത്തണൈയില് മെണണത്തെ എട്ടി കർപ്പനൈയില്
ജോതിയൈക് കണ്ണടു മിഞ്ഞലാക നേരടി ഞാനം പെറ്റ്റു, മുമു
ഞാനമുമു പെറ്റുമ്പോമുതു പിരാർത്തണൈ പലിപ്പതെക്ക്
കാണ്കിരോമ്.
- ★ പിരാർത്തണൈ പലിപ്പതെക്ക് കാണാമല് കാലത്തെ

- நோக்கினால் நம் பிரார்த்தனையில் காலம் சுருங்கி கடந்ததுடன் இணைந்து மூன்றாம் நிலைக் காலம் எழுவது தெரியும்.
- ★ மனம் கண்மூடியிருந்தால் பலன் மட்டும் தெரியும்.
 - ★ மனம் நன்றியறிதலோடிருந்தால் பிரார்த்தனை பலிப்பது விளங்கும்.
 - ★ சரணாகதி பூரணமாகி, பூரிப்பும், அன்பும், அர்ப்பணமான நம்பிக்கையாகி உடல் பணிந்து உள்ளாம் தொழுது நிறைவு பெற்றால் நம் யாத்திரை விளங்கும்.
 - ★ காலம் களிந்து கடந்து முதிர்ந்து ஆஸ்மீகப் பண்பு பெறுவது சத்திய ஜீவியம்.

II/61) உடல் இறவாமையெப்த உடலின் இன்றைய உணர்வுகள் அழிய வேண்டும்.

- ★ இன்றைய உணர்வை இழந்தவுடல் என்றும் அழியாது.
- ★ வாயால் பேசும் சொல் காற்றில் கலந்து விடுகிறது, அழிகிறது.
- ★ பேப்பரில், அச்சடித்தால் அது போல் அழியாது.
- ★ புத்தகம் நெடுநாள் நீடிக்கும்.
- ★ கல்லில் பொறித்த சொல்லுக்கு அழிவில்லை.
- ★ இவை சொல்லைத் தாங்கும் காற்று, பேப்பர், கல்லைப் பொறுத்தவை.
- ★ வாலமீகி, கம்பர், வேஷ்க்ஸ்பியர், வேதம் எழுதினாலும் எழுதாவிட்டாலும் அழியா.
- ★ அழிவு அமைப்பைப் பொருத்தது.

- ★ ஆசை அழியும்.
- ★ அன்பு நிலைக்கும்.
- ★ காதல் அழிவற்றது.
- ★ உண்மையான காதல் உள்ளத்தில் நிலை பெறும், உலகம் உள்ளவரை இருக்கும்.
- ★ கல்லும், மலையும் நிலைத்து நிற்கும்.
- ★ ஓடும் ஆற்றில் நீர் இருக்கும், வறண்டு போகும்.
- ★ உடல் ஜடமானது, அழிவது, என்ன செய்தால் இறவாமை பெறும்?
- ★ உடல் வாழ்வது உயிரின் சக்தியால்.
- ★ உயிர் சக்தி தருவது போல் உடலுக்கு உணர்ச்சி, கிளர்ச்சி, என்னம் உண்டு.
- ★ உடலுக்கு நினைவுண்டு, சிந்தனையுண்டு, தீர்மானிக்கும்.
- ★ 50 ஆண்டிற்கு முன் வாழ்ந்த வீட்டிற்குப் போனால் எதுவும் நினைவு வருவதில்லை.
- ★ ஒரு படம் மாட்ட கை ஆணியைத் தேடும்.
- ★ தேடிய இடத்தில் ஆணியிருக்கும்.
- ★ அது 50 ஆண்டு முன் நாமே அடித்த ஆணி.
- ★ நாம் மறந்த பின்னும், ஆணியை அடிக்க கை நினைவு வைத்திருக்கும்.
- ★ ஒரு சொல்லுக்கு ஸ்பெல்லிங் மறந்து விட்டால், எழுதினால் சரியாக வரும்.
- ★ ஞாபகம் மறந்து போனதைக் கை, எழுதியதால் நினைவு வைத்திருக்கும்.
- ★ ஒளி அழியாது, இருள் அழியும்.
- ★ ஞானம் அழியாது. அஞ்ஞானம் அழியும்.

- ★ ஆனந்தம் அழியாது. வலி மறையும்.
- ★ என்னம் ஞானம் பெற்றால், உணர்ச்சி ஆனந்தம் பெற்றால் அவை தங்கியுள்ள உடலுக்கு ஆயுள் நீடிக்கும்.
- ★ உடலின் என்னம் ஒளிமயமானால், உடலின் உணர்வு ஆனந்தமயமானால் உடல் இறவாமை பெறும்.
- ★ எதுவும் ஜோதிமயமானால் அழியாது.
- ★ ஜோதியும், ஆனந்தமும் சத்தியத்தின் உருவங்கள்.
- ★ சத்தியம் ஆன்மாவின் புறம்.
- ★ சத்தியம் அழியாது.
- ★ ஆன்மா அழிவு அறியாதது.
- ★ எனவே உடலின் ஆன்மா வெளிவந்தால் உடல் அழியாது.

தொடரும்...

அறிவிப்பு

என்னிடமிருந்து நேரடியான E-மெயில், கடிதம் வரா மல் நான் கூறியதாக எவர் எதைக் கூறினாலும், தயவு செய்து அதை பொருட்படுத்த வேண்டாம். எனக்கு தெரிவிக்கவும்.

கர்மயோகி.

திரு. கர்மயோகி அவர்களோடு நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள விரும்பும் அன்பர்களில் எவர் வேண்டுமானாலும் karmayogi@motherservice.net என்ற E-mail விலாசத்திற்கு இமையில் அனுப்பலாம். ஒரு வாரத்திற்குள் அவர் பதில் எழுதுவார்.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

57. அற்புதம் இயல்பான நிகழ்ச்சியாக நடப்பது - தன்னை மறந்த நிலை.

- ★ அற்புதம் அற்புதமாக நிகழ்வது அற்புதம்.
- ★ அற்புதம் இயல்பான நிகழ்ச்சியானால், எவருக்கும் அது அற்புதம் எனத் தெரியாது.
- ★ அது நம் வாழ்வில் நடந்தால், அதில் பொதிந்துள்ள அற்புதத்தை நாம் குட்சமமாக அறிவது யோகம் பலிக்கும் எனக் கூறுகிறது.
- ★ வெள்ளிக்கிழமை வயிற்றிலிருந்த கல், திங்கட்கிழமை மறைவது.
- ★ ஹோட்டலில் தொலைந்த மணிபார்ஸ் 200 மைல் கடந்து புதரின் மீது இருப்பது.
- ★ மஞ்சள் காமாலைக்கு அன்னையே குணப்படுத்துவார் என மருந்தையும் நிறுத்தியபின் குணமாவது.
- ★ காலில் குத்திய குண்டுசி மறைவது.
- ★ போன்றவை அற்புதம்.
- ★ பாலைவனத்தில் கிடைத்த நீரூற்று.
- ★ அரிய அட்மிஷன் கிடைத்தது.
- ★ பெரும் தொகை கொடுத்துப் பெற வேண்டிய ஆர்டர் தொகையின்றிக் கிடைத்தது.
- ★ வாராத கடன் பிரார்த்தனையால் வந்தது.
- ★ 10,000 கமிஷன் கொடுக்க முன் வந்த முதலாளியிடம்

- 600 ரூ. சம்பளம் பெறும் மாணேஜர் கமிஷன் வேண்டாம் எனக் கூறியதை ஏற்று பெரும் சொத்தில் ¼ பங்கு (48,000 ரூபாய் பெறுமான) கொடுத்தது.
- ★ போன்றவை அற்புதமானாலும், பார்வைக்கு இயல்பாக நடந்ததாகத் தோன்றும்.
- ★ யோகம் பலிக்கும் நிலையில், சூட்சுமக் கதவு திறந்த நிலையில் இது போன்றவை நடக்கும்.
- ★ 1920இல் அன்னை முடிவாகப் புதுவை வந்தபொழுது (overmind) தெய்வீக மனச்சக்தி யை பகவான் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.
- ★ அப்பொழுது சுவரில் வீரல் விட்டிருந்ததை அன்னையிடம் கூறியபொழுது அது மறைந்து விட்டது.
- ★ கடல் தேவதை அன்னைக்குக் கட்டுப்பட்டு மதில் சுவரைக் கட்ட அனுமதித்தது.
- ★ தேள் கொட்டிய பூணையின் கால் பகவான் பார்வை 20 நிமிஷம் பட்டு விஷம் நீங்கியது.
- ★ கருநாகம் அன்னையைத் தேடி வந்து நமஸ்காரம் செய்தது.
- ★ Lake Estateஇல் வயதான முதாட்டி கொடுத்த குரலை அன்னை டென்னிஸ் கோர்ட்டில் கேட்டு வந்து அவளைப் பார்த்தது.
- ★ போன்ற அற்புதங்கள் நடந்தன.
- ★ பகவான் தெய்வீக மனம் இருளைப் போக்கவல்லதன்று, சத்திய ஜீவியம் அதைச் செய்யும், அதனால் அந்த சக்தியைப் பயன்படுத்துவோம் என்றார்.
- ★ அது முதல், நடக்கும் அற்புதங்கள் இயல்பாகக் காட்சி அளிக்கின்றன.
- ★ ஓர் அன்பருக்கு இந்த இயல்பான செயலின் பின்னணியில்

உள்ள சக்தி தெரியுமானால் அவர் யோகத் தகுதி பெற்றவராவார்.

- ★ யோகத் தகுதியைப் பலவாறு கூறலாம்.
- + அன்னையிடம் எதையும் கேட்க முடியாத மனப்பான்மை.
- + யோக அம்சங்கள் - மெளனம், சூட்சுமப் பார்வை போன்றவை - முயற்சியின்றி பலிப்பது.
- + ஜாதகத்தில்லாத நல்லது நடப்பது.
- + உதவி பெற்றவர் நன்றியுடனிருப்பது.
- + அன்னைக்குத் தானே நம் நினைவு வருவது.

தொடரும.....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

வெளியிலிருந்து திரும்பி உள்ளே போ.
அங்கேயே இரு. புறம் அகத்தினுடையது.
புறத்தை உட்கொண்ட அகம் பிரம்மபுரம்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நினைப்பதுபோல் இருக்கிறோம்.
இருப்பதுபோல் நினைப்புதில்லை.

அன்பு அமிர்தமாகி, அபரிமிதம் அனந்தமாகும் அழைப்பு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

இருப்பதால் பெருமையடைவதை விட இல்லாததால்
பெருமையடைய அறிவு போதாது, ஞானம் வேண்டும்.

ஞானம் என்பது சித்தியாவது செயல்.

❖ பிரம்ம ஞானம்

★ பிரம்ம ஞானம்.

அனைவரும் பிரம்மம் - உயர்வு தாழ்வு
உலகத்திற்குரியது.

நல்ல குணம், கெட்ட குணம் சமூகத்திற்குரியது.

அவை பிரம்மம் பெறும் ஆத்மானுபவம்.

பிரம்மத்தில் விழிப்பவர் சமூகத்தினின்றும், மன
தத்துவத்தினின்றும் விடுபடுகிறார்.

எந்தக் குணமும் இல்லாத பிரம்மம் எல்லாவற்றையும்
சிருஷ்டிக்கிறது.

அந்தச் சிருஷ்டித் திறன் எந்தக் குணமும் இல்லாததால்
வந்தது.

நமது குணங்களை இழந்தால் நாம் பிரம்மமாவோம்.

ஒரு கெட்ட குணம் போனால் அதிர்ஷ்டம் வரும்.

ஒரு நல்ல குணம் போனால் அருள் வரும்.

குணம் போவது பேரருள்.

பிரம்மம் என்பது என்ன என அறிவது பிரம்ம ஞானம்.

எதுவுமில்லாதது - சூன்யம் - எல்லாவற்றையும்
உடையது என்பது பிரம்ம ஞானம்.

உண்டு என்பது தெம்பு x இல்லை என்பது பெரிய
தெம்பு.

❖ புன்னகை

புன்னகை பூரித்து சிரிப்பாக மலர்வது ஆத்ம வளர்ச்சி.

★ சாப்பாடு நிறைவானதை உதடுகள் காட்டும்.

ஆத்மா நிறைவு பெறுவதைக் கண்கள் காட்டும்.

கண்கள் ஆத்ம வாயில்கள்.

கவர்ச்சியான சிரிப்பு கண் கவரும் மன நிறைவு.

★ அழகான முகத்தில் விகாரமான சிரிப்பு அரிதாக எழும்.
அது பத்ர காளி குணம்.

★ ஓட்டகம் போல விகாரமான சிரிப்பு மனம் கறைபட்டுக்
கலங்கியிருப்பதைக் காட்டும்.

கவர்ச்சியான புன்னகை அருவருப்பையும் சில
சமயங்களில் தரும்.

★ வரமான புன்னகை.

சோகம் கரையும் புன்னகை.

சிரித்து மலரும் மகிழ்ச்சி நிறைந்த புன்னகை.

★ அனைத்தும் உருகும் அற்புதப் புன்னகை.

உடல் மலர்ந்த உவகை மிகும் சிரிப்பு.

★ சிரிப்பின் சிறப்புள்ள புது ஆடை.

★ யோகத்திற்கு நிகரான பூரண பொலிவுள்ள சிரிப்பு.

★ சிரிப்பால் கொடுமையாக இருக்க முடியாது.

- ★ கொடுமையான உள்ளம் உள்ளவரும் அதை மீறிச் சிரிக்க முடியும்.
ஆனால் கொடுமையால் சிரிக்க முடியாது.
- ★ திருப்தியான சிரிப்பு.
- ★ உலகிலில்லாத அதிசயமான புன்னகை அன்னையின் சிரிப்பு.
அன்னையின் சிரிப்பை அகிலத்தில் வேறேங்கும் காண முடியாது.

❖ கீட்சம்

- ★ இங்கிலாந்தில் குதிரைக்கு ரூ.75/- மாதம் செலவு (1920இல்).
நம் நாட்டில் அன்று ஹாஸ்டல் சாப்பாடு $7\frac{1}{2}$ ரூ. மாதம்.
நாம் பசுவை வணங்குகிறோம்.
பசு எலும்பும் தோலுமாக இருக்கிறது.
மேல் நாடுகள் செழிப்பானவை.
1930இல் நம் ஊரில் 5 அணா (30 நயா பைசா) பெரிய கூவி. தச்சன், கருமான், மேஸ்திரி கூவி. கொல்லையில் அதுவே 1 அணா (6 நயா பைசா).
அப்பொழுது இங்கிலாந்தில் கடைசி நிலைக் கூவி நமது 1 அணாவுக்குச் சமமான கூவி 12 அணா. USAஇல் அதைப் போல் 10 மடங்கு $7\frac{1}{2}$ ரூ. தினக் கூவி. 75/- ரூ. அன்று தாசில்தார் சம்பளம்.
அவர்கள் குதிரைக்கு அவ்வளவு செலவு செய்கிறார்கள்.
மகாபாரத சினிமாவில் வரும் குதிரைகள் எல்லாம்

அவர்கள் படத்தில் வரும் குதிரையில் பாதி அளவு இருக்கிறது.

நாம் பசுவை வணங்குவோம்.

நம் மாடுகள் எலும்பும் தோலுமாக இருக்கும். ஏழை நாடு.

அவர்கள் மாடுகள் யானை போலிருப்பதைப் படத்தில் காணலாம்.

இது உண்மை.

அவர்களைப் போல் அறிவிலும், ஆன்மாவிலும் 1000 மடங்கு உயர்ந்த நாம் அவர்கள் நிலையில் வாழ்வில் 1/40 பங்கு இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

தனிப்பட்டவர் தகுதியை அறிந்து உயர்வாம்.

❖ காது - Drumஇல் துவாரம்

ஓரிரு முழு தியானமிருந்தால் (concentration) காதில் அன்னை உருவம் தெரிந்தால்

- 1) மறுநாள் துவாரம் இல்லாதது போல் கேட்கும்.
- 2) தன்னை மறந்தபொழுது காது நினைவு வராவிட்டால் துவாரம் முழுவதும் சுத்தமாக அடைபடும் - கிழிந்ததைத் தெத்தால் மீண்டும் கிழியாது.

காது அன்னையால் பூரண குணமாக வேண்டுமானால் ஒரு வாரம் போதும்.

எந்தப் பிரச்சனைக்கும் இதுவே சட்டம்.

- முக்கியமானது - ஆழத்திற்குப் போவது.
- அங்கு முடிவு செய்வது.

- மற்றவை இரண்டாம்பட்சம்.
- 1 வாரம் அது மட்டும் மனதில் ஆழத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படிக் காது பூரண குணமானால் அடுத்து சோதனை செய்யக் கூடாது.

ஆனால் சோதனை செய்யாமல் இதே முறையைப் பயன்படுத்தலாம்.

எது குணமாகாது?

- 1) நமது குணத்தைப் பிரதிபலிப்பது.
- 2) பிறரிடமிருந்து அவர் மீது நமக்குள்ள ஆசையால் வருவது.
- 3) அவை தவிர குணமாகாது என்பதில்லை.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஒருவர் அன்னையை அழைக்கும்முன் அவர் சக்தி செயல்பாட ஆரம்பித்துவிடும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அக்னி வளர்ந்து குளிர்வது ஆர்வம்.
உடல் சில்லிடுவது பக்தி.

லைப் டிவென் - கருத்து

P.37 எதுவும் மாறுவதில்லை, மனமும், புலனும் மாறுகின்றன

- ★ பச்சைக் கண்ணாடியை ஒருவன் போட்டுக் கொண்டால் உலகம் பச்சையாகத் தெரிகிறது.
- ★ அதனால் உலகம் பச்சையாகி விட்டதென்று அர்த்தமன்று.
- ★ கண்ணாடியைக் கழட்டிவிட்டால் பச்சை மறைகிறது.
- ★ பச்சை நிறம் உலகத்தை விட்டுப் போய் விட்டதென நாம் புரிந்து கொள்வதில்லை.
- ★ நம் கண் பச்சை நிறத்தை - கண்ணாடி மூலம் வந்த பச்சையை - இழந்து விட்டதென அறிகிறோம்.
- ★ கண்ணுக்குக் கண்ணாடி போல், ஆத்மாவுக்கு மனம் கண்ணாடியாக இருக்கிறது.
- ★ மனம் சிருஷ்டியில்லாத நிறத்தை இழந்து விட சம்மதித்தால், உலகத்தை ஆத்மா தெளிவான மனம் வழி காணும். அது அற்புதமாக இருக்கும்.
- ★ உலகம் சிருஷ்டியில் என்றுமே அற்புதம், அதிசயம், ஆச்சரியம்.
- ★ மனிதனுக்கு முட நம்பிக்கைகள் பல உண்டு. சில,
- + நடிகர்கள் திலகங்கள், போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.
- + அரசியல் தலைவர்கள் மனிதர் குல மாணிக்கங்கள்.
- + படிப்பும், பட்டமும் மனிதனுக்கு நல்ல குணம் தரும்.
- + பணம் பெற்றவன் உயர்ந்தவன். அவன் செய்வ-தெல்லாம் சரி.

- ★ சிந்தனை தெளிவுபடும்பொழுது இவையெல்லாம் மூட நம்பிக்கையெனப் புரியும்.
- ★ மூட நம்பிக்கை சிந்தனையாற்றல் எழாதவன் பெற்ற குறை.
- ★ அற்புதமாக சிருஷ்டியை ஏற்படுத்தியபின் இறைவன் அஞ்ஞானத்தை ஏற்படுத்தினான். அது ஞானத்திலிருந்து மீண்டு வந்தால் இந்த அற்புதம், அதிசயம், ஆச்சரியம் பேர் அற்புதமாகவும் பெரும் அதிசயமாகவும் காணும்.
- ★ அம்மாற்றத்தைச் செய்வது மனம், மாயை.
- ★ கண்ணாடியைக் கழட்டுவது போல் மனம் மாயையை இழந்தால் மனிதன் உலகை இறைவன் அனுபவிப்பது போல் பேரானந்தமாக அனுபவிக்கலாம்.
- ★ ஓரளவு மனிதனுக்கு அந்த அனுபவம் இப்பொழுதுண்டு.
 - + சாப்பாட்டில் 'ரஸம்' சமையலால் வெளிவருகிறது.
 - + சத்தம் சங்கீதமாகி உள்ளத்தை உருக்குகிறது.
 - + சிறு குழந்தையுள்ளம் தூய்மையான ஆத்மாவைக் காட்டுகிறது.
 - + கற்புக்கரசி மோட்சம் போகிறாள்.
 - + கடமையைச் செய்யும் கசாப்புக் கடைக்காரனுக்கும் மோட்சம் உண்டு.
 - + அனுசயா திருமூர்த்திகளை கற்பின் சக்தியால் குழந்தையாக்கினாள்.
 - + அனைவரும் கைவிட்ட திரெளபதி ஆண்டவனால் மானம் காப்பாற்றப்பட்டாள்.

அஜெண்டா

True Victory is not for this side or that

(Volume 12, Page 143)

உண்மையான வெற்றி ஒரு புறத்திற்கில்லை

- ★ 1952இல் முதல் இந்திய தேர்தல் நடந்தபொழுது உலகமே இந்தியாவைப் பாராட்டியது. உலகிலேயே பெரிய மக்களாட்சியில் நடந்த தேர்தல் அது. அது ஐனநாயகத்தின் வெற்றி.
- ★ தேர்தலில் காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டில் தோற்று. இந்தியாவில் அமோக வெற்றி பெற்றது. வெற்றியும், தோல்வியும் உள்நாட்டு கட்சிகட்கு. உண்மையில் தேர்தல் இந்தியாவின் வெற்றி.
- ★ அன்னன், தம்பி போட்டியில் ஒருவர் வெற்றி பெற்றால் அடுத்தவர் தோல்வி பெறுகிறார். வெற்றி யாருடையதாயினும், அது குடும்பத்திற்கு வெற்றி.
- ★ ஒரு வேலையில் நாம் நமது வெற்றிக்காகப் பிரார்த்திக்கிறோம்.
- ★ வேலையின் வெற்றிக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வது முறை. அது நமக்கு அமோக வெற்றி தரும்.
- ★ சமரசம் இருவரும் பெறும் வெற்றி.
- ★ அன்னைக்குப் பிரார்த்திப்பதால் ஒருவர் பெறும் வெற்றி மூலம் எதிரியும் ஒரு வெற்றி பெறுவார்.
- ★ தற்காலம் win-win வெற்றி-தோல்வி போய் வெற்றி-வெற்றி என்று பேசுகிறார்கள்.
- ★ விற்பவருக்கும், வாங்குபவருக்கும் லாபம் தரும் திட்டங்கள் வந்துள்ளன.

- ★ சர்வதேச அரசியலில் இரு கட்சிக்கும் வெற்றி பெற பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கின்றன.
- ★ எதிரியை ஒழித்துக் கட்டுவது போய், இந்த முடிவால் எதிரி நஷ்டமடையக் கூடாது என்ற எண்ணம் பரவலாக எழுகிறது.
- ★ அன்னை சக்தி செயல்படுவதை உலகம் ஏற்றதற்கு இது அடையாளம்.
- ★ இன்டர்நெட்டில் புது கம்பனி ஆரம்பித்து எல்லா சேவைகளையும் இனாமாகக் கொடுத்தனர். கம்பனி பெரியதாயிற்று. மதிப்பு 8 பில்லியன் டாலர் 35,000 கோடி ரூபாயாயிற்று. விற்றனர். இனாமாக மக்களுக்குச் சேவை செய்ததால் ஆயிரம் கோடி இலாபம் எழுவது இந்தச் சட்டம்.
- ★ குழந்தைகளை பள்ளியில் அடிப்பார்கள். பள்ளிக்கூடம் போக குழந்தை மறுக்கும்.
- ★ 14 மாத குழந்தையைச் சேர்த்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பள்ளியில் 2000 பேர் காத்திருக்கிறார்கள்.
- ★ அடிக்காமல் சொல்லிக் கொடுப்பது இரு தரப்பாருக்கும் உரிய வெற்றி.
- ★ ரிஸர்வ் பேங்கில் 10 வருஷ சர்வீஸ் உள்ளபொழுது அவ்வளவு சம்பளத்தையும் கையில் கொடுத்து ஓய்வு கொடுப்பது பாங்கிற்கு இலாபம் எனக் கண்டனர்.
- ★ கொடுத்தால் வளரும். செலவு செய்தால் வருமானம் பெருகும். எதிரியின் திறமையைப் பாராட்டினால் நம் திறமை வளரும். அன்பு செலுத்துவதால் அபரிமிதமாகிறது என்பன அன்னை கருத்துகள். மன்னின் ஆண்மீகம் விழிப்படைந்தால், பயிராவதால் மன் வளம் அதிகப்படும் என்ற சட்டமுண்டு. இதற்குரிய நிகழ்ச்சியை இதுவரை நான் கண்டதில்லை.

தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகளும் ஸ்ரீ அரவிந்தமும்
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

259. இன்றைக்கு இலை அறுத்தவன் நாளைக்குச் குலை அறுக்கமாட்டானா?

இலை அறுப்பவனுக்குக் குலையைக் கொடுக்கும் மனம்.

260. கூத்தாடி கிழக்கே பார்த்தான், கூலிக்காரன் மேற்கே பார்த்தான்.

கூத்தாடியும், கூலிக்காரனும் கூடி மகிழும் வாழ்வு.

261. பாம்பாட்டிக்குப் பாம்பிலே சாவு, கள்ளனுக்குக் களவிலே சாவு.

பாம்பாட்டிக்கும், கள்ளனுக்கும் வாழ்வளிக்கும் பாம்பும், களவும்.

262. சீலை இல்லையென சித்தி வீட்டுக்குப் போனாளாம், அவள் ஈச்சம் பாயைக் கட்டிக் கொண்டு எதிரே வந்தாளாம்.

சித்தி வீட்டு ஈச்சம் பாயும் எதிரில் வரும் சீலையாகும்.

263. பள்ளத்திலே இருந்தா பெண்டாட்டி, மேட்டிலே இருந்தா அக்கா. பள்ளமும், மேடும் பாக்கியம் தரும் நிலைகள்.

தொடரும்....

அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

2. சத்திய ஜீவியம்

பாரதப் போரை ‘தர்ம யுத்தம்’ என்போம். கிருஷ்ண பரமாத்மா உலகில் அவதாரம் எடுத்து, துஷ்டர்களைத் தண்டித்து, சிங்ட பரிபாலனம் செய்து, 18 நாள்கள் யுத்தம் நடத்தி, தர்மத்தை உலகில் நிலைநாட்டினார்.

தெய்வங்கள் வானுலகில் சத்திய வாழ்க்கை நடத்தலாம். ஆனால் அவர்கள் பூவுலகில் அவதரித்து வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அவர்களின் தீயல்பான சத்தியத்தின் மாற்று சற்று குறைந்தே போகும். பொன்னால் ஆபரணம் செய்ய வேண்டுமானால், அதில் பொடி சேர்க்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அதே போல தர்ம யுத்தத்தில் வெற்றி காண்பதற்குத் தர்மத்தின் மாற்றைச் சற்று குறைத்து, வாழ்க்கைக்கே சொந்தமான பொய்யை அதில் பொடியாகக் கலந்தால்தான் வெற்றி கிட்டும். பரமாத்மாவே தர்மபுத்திரரைப் பொய்யுரைக்குமாறு செய்தார். சூரியன் அஸ்தமனமானதாக ஒரு பொய் நிகழ்க்கியை உருவாக்கினார். போர் தர்மத்திற்கு மாறாக, துரியோதனைத் தொடையில் அடித்து வீழ்த்துமாறும் கூறினார். “பொய் என்பது வாழ்க்கையில் சிருஷ்டியினால் ஏற்பட்ட முத்திரை. அவதாரபுரஷ்ணும் அந்த விதிக்கு உட்பட்டேயாக வேண்டும்” என்பது மகாபாரதத்தின் படிப்பினை.

அன்னையின் யோகத்தில் வாழ்க்கை புறக்கணிக்கப்படுவதில்லை. அன்னை வாழ்க்கையில் படிந்திருக்கும் பொய்யின்

சுவட்டை அறிந்து, அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுகின்றார். அதனால்தான் அவர் அந்தப் பொய்யைக் கரைக்க முனைகின்றார். ‘வாழ்வு’ என்பது ஜீவியம். ஜீவியத்தை முழுவதும் சத்திய ஜீவியமாக்க அன்னை விழைகின்றார். அவரின் விழைவை விளைச்சலாக்கிக் காட்டுவதற்கு நாம் முதலாகவும், முடிவாகவும் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்றுதான். நம் வாழ்க்கையில் திரையாக விழுந்து கிடக்கும் பொய்யை நாம் முழுதுமாக விலக்கி விட வேண்டும். இதைச் செய்வது கடினம். செய்துவிட்டாலோ அன்னை சிறப்பாகச் செயல்பட்டுச் சாதனைகளை நமக்குப் பரிசாக அளிக்கின்றார்.

யோக இலட்சியக் கண்ணோட்டத்தை விடுத்து, சாதாரண மனித வாழ்வின் நோக்கில் அன்னை வழியில் அமைந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்தோமானால், அது சிறப்பு மிக்க, வளம் நிறைந்த, உயர்வு பொருந்திய, ஒளிமிகுந்த வாழ்க்கையாகத் தோன்றும். கார்ப்பொரேஷன் பள்ளிக்கும், கான்வென்ட்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு போன்றது அது. பசுமைப் புரட்சிக்கு முன்பு செங்கற்பட்டு சிறுமனியை எருவிட்டுப் பயிர் செய்தான் விவசாயி. இன்று அவன் I.R.20ஐ ரசாயன உரமிட்டுப் பயிரிடுகின்றான். மாற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தக் காலத்தில் ஆயிரம் வேலிக்குச் சொந்தக்காரரான பெரிய மிராச்தாரும் வெள்ளிப் பிடியிட்ட பெட்டி வண்டியில்தான் போக வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் அதே வாகனம் மாற்றம் அடைந்து மாருதி காராகவும், மற்றவையுமாகி இருக்கின்றன. தர வேறுபாட்டால் கான்வென்ட் படிப்பு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. அதே போல விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் விவசாயமும், வாகனமும் மாறிப் பொலிவு பெற்றுள்ளன.

சத்தியத்தின் சிறப்பால் அன்னை வழி அமைந்த வாழ்வு, மனித வாழ்வில் அது போன்றதொரு பெரிய மாறுதலுடன்

விளங்குகின்றது. அத்தகைய மேலான வாழ்வை நாம் ஒவ்வொருவரும் பெற முடியும். அதற்காகச் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அதாவது சத்தியத்தை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக ‘சத்தியம்’ என்றால் உண்மை. நான் சொல்வதை, ‘பொய் சொல்லக்கூடாது’ என்று யாரும் புரிந்துகொள்வார்கள். அது உண்மைதான். என்றாலும் அது உண்மையின் ஒரு பகுதியே.

இக் கட்டுரையில் நான் ஒரு கருத்தை விளக்க முற்படுகிறேன். ‘சத்தியத்தின் சாயல் எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும், அதைக் கண்டவுடன் அன்னயின் சக்தி விரைந்து செயல்படுகின்றது’ என்பதே அக்கருத்து. ‘சத்தியம்’ என்பது பெரிய இலட்சியம். அதன் கூறுகள்: நம்பிக்கை, நல்லெண்ணம், சேவை, சீரிய வழிபாடு, தெளிந்த அறிவு, சிறந்த உழைப்பு, தெய்வதரிசனம், ஆர்வம், முறைமை (Faith, Goodwill, Service, Right Attitude, Clarity, Hard work, Darshan, Enthusiasm, Systems) என்பனவாகும்.

பல கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளைச் சான்றாக வைத்து மேற்கூறிய கருத்தைப் புரிய வைக்க முயல்கிறேன்.

சைக்கிள் அடிக்கடி தொலைகின்றது. தொலைந்தால் கிடைப்பதில்லை. நூற்றுக்கு ஒன்று கிடைப்பதே அழுர்வம். அப்படிக் கிடைத்தாலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன், கோர்ட் என்று அலைந்து திரிந்து அல்லாட வேண்டியிருக்கின்றது. இது நடப்பியல் உண்மை.

சுவாமிநாதன் என்பவர், என் மகனுடைய சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு தியானமையத்திற்குச் சென்றார். அதை வாசலில் பூட்டி வைத்துவிட்டு, தியானமையத்திற்குச் சென்று ஶ்ரீ அரவிந்தர்-அன்னனயைத் தரிசித்துவிட்டு வெளியில் வந்து

பார்த்தால், சைக்கிளைக் காணவில்லை. சுவாமிநாதன் அதிர்ச்சியும், பரபரப்பும் அடைந்து தவிப்பதாக எனக்குச் செய்தி வந்தது. நான் அது பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் முழுவதுமாகக் கேட்டு, அறிந்த பிறகு, “சுவாமிநாதனை அமைதியாக இருக்கச் சொல்” என்று கூறி அனுப்பினேன்.

இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் யாருக்கும் அமைதி வருவதில்லை; வருவது கடினம். வந்துவிட்டால் அது யோகம். சுவாமிநாதனும் நான் விடுத்த அறிவுரையை ஏற்று அமைதி அடையவில்லை. இரண்டு தடவை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்ப் புகார் கொடுக்க முயன்றார். ஏனோ கொடுக்காமல் திரும்பினார்; குழம்பினார்; புயலில் சிக்கிய படகுபோல அலைக்கழிந்தார்.

அவர் படும்பாட்டை நான் அறிந்தேன். மீண்டும் நான், “சுவாமிநாதன் தங்கமான பின்னை. நல்லெண்ணம் மிக்கவர். சைக்கிளைப் பத்திரமாகப் பூட்டி வைத்திருக்கின்றார். பிறகு தியானமையத்திற்குப் போயிருக்கின்றார். அதற்குச் சற்று முன்னதாக, சேவையாக அன்னை பற்றிய இரண்டு புத்தகங்களை விற்றிருக்கின்றார். சுவாமிநாதன் கையால் பொருள்கள் தொலையா. அதுவும் நம்முடைய சைக்கிள் நிச்சயமாகத் தொலையாது. இப்பொழுது ஒன்றுதான் முக்கியம்; சுவாமிநாதன் அமைதியாகவும், சந்தோஷமாகவும் இருக்க வேண்டும்” என்று அவருக்குச் செய்தி அனுப்பினேன்.

பிறகு அவர் முயன்றிருக்கிறார். முயற்சி அளவிலேயே பலன் கிடைத்து விட்டது!

மறுநாள் காலையில் சைக்கிளை எடுத்தவர் - பூட்டைத் திறந்து எடுத்தவர் - ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அந்தச் சைக்கிளைக் கொண்டுவந்து ஒப்படைத்து, ஏதோ ஒரு விளக்கமும் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்.

முதல் நாள் இரவு 7 மணிக்கு காணாமல்போன சைக்கிள், மறுநாள் காலை 10 மணிக்கெல்லாம் தன்னாலேயே வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டது!

‘சைக்கிள் எப்படித் தொலைந்தது?’ என்ற ஆராய்ச்சியை விலக்கி, ‘எப்படிக் கிடைத்தது?’ என்று பார்த்தால், அதன் உள்ளூடு நன்கு புலன் ஆகும். அந்த நிகழ்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தும் தூய்மையானவை. சுவாமிநாதன் சைக்கிளை வைத்த இடம் தியானமையத்தின் வாசல், அவர் சென்றது அன்னை தரிசனத்திற்கு, சைக்கிளை அலட்சியப்படுத்தாமல் கவனமாகப் பூட்டிச் சாவியை எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றார், அதற்கு அரை மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகச் சேவை உணர்வோடு அன்னையின் இரண்டு புத்தகங்களை விற்றிருக்கின்றார், அவர் இயல்பில் நல்லவர், நம்மிடம் நல்ல ஈடுபாடு உடையவர், இத்தனையும் நிறைந்த ஒருவருடைய பொருள் பறிபோகாது. சுவாமிநாதன் விஷயத்திலும் பறிபோக வில்லை. அது தன்னாலேயே வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

இவையெல்லாம் சுவாமிநாதனுக்குத் தெரிய நியாயம் இல்லை. ‘கவலை’ என்ற மத்து, ‘மனம்’ என்ற தயிரைக் கடையும் பொழுது, குழப்பம் தான் குழறி வெடிக்கும். சுவாமிநாதனும் அந்தக் குழப்பத்தில் சிக்கி, இரண்டு முறை புகார் கொடுக்க முயன்றார். ஆனால் முடியவில்லை. அது தேவை இல்லை. நல்லெண்ணம், பொறுப்பு, சேவை நிறைந்த இடங்களில் அன்னையால் விரைந்து செயல்பட முடிகின்றது.

‘27,000 ரூபாய்க்கு நீண்ட காலமாக விற்க முடியாத நிலத்தை, அன்னை தரிசனம் செய்த பிறகு ரூ.81,000க்கு விற்க ஏற்பாடாகியது. சம்பந்தப்பட்டவரின் கோபத்தால் அந்த ஏற்பாடு தடைப்பட்டது. மீண்டும் அவர் அன்னை தரிசனம் செய்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தபொழுது, ‘வேண்டாம்’ என்று கையை

உதறிக்கொண்டு போனவரே நிலத்தை வாங்குவதற்காகக் காத்துக்கொண்டு இருந்தார்’ என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதுண்டு.

அந்த நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர் அன்னையின் பக்தர் அல்லர். அவர் தரிசனத்திற்குத் தற்செயலாக வந்தவரே தவிர, பக்தியோடு வந்தவரல்லர். 81,000 ரூபாய் ஏற்பாடு கை நமுவிப் போன பிறகு, ‘27,000 ரூபாய் கிடைத்தாலே போதும்’ என்று இறங்கிவந்து, என்னிடம் அந்த நிலத்தை விற்றுத் தரும்படிக் கேட்டார். “81,000 ரூபாய்க்கு ஒரு பைசா குறையாமல் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். அது அன்னை தரிசனம் நிர்ணயித்த விலை. ஏன் தவறியது எனத் தெரியவில்லை. மீண்டும் அன்னை தரிசனம் செய்யுங்கள். அந்த விலைக்கே நிலம் விற்பனையாகும்” என்றேன் நான்.

தன் தவற்றை உணர்ந்தார். முழுநம்பிக்கையுடன் சென்று அன்னை தரிசனம் செய்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பியபொழுது, பேச்சை முறித்துக்கொண்டு போனவரே 81,000 ரூபாய்க்கு நிலத்தை வாங்கக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்!

‘27,000க்கு விற்றாலே போதும்’ என்ற நிலைக்கு இறங்கிவந்துவிட்ட அவர், தரிசனத்தின் மகிமையால் உச்சபட்ச ஆதாயத்தை அடைந்தார். இந்தத் தரிசனம் மகிமையைத் தேடித் தந்தது எப்பொழுது? அவர் முழுமையாக நம்பிக்கை கொண்டபொழுது, அவர் நம்பிக்கையுடன் சென்றபொழுது, பிரச்சனை மறைந்து, பெரிய லாபம் கிடைத்தது.

அன்னையின் பக்தர் அல்லாத ஒருவர் நம்பிக்கை கொள்ளும்பொழுது, அந்த நம்பிக்கையின் மூலம் அன்னை செயல்பட முடிகின்றது. நம்பிக்கை - அதுவும் தெய்வ நம்பிக்கை - வாழ்க்கையில் சத்தியத்தின் மணிச்சுடராகும்.

1949இல் எம்.ஏ. முதல் வகுப்பில் தேறிய ஓர் இளைஞர்,

அச்சகம் ஒன்றில் வேலை செய்தார். வேலையில் பிடிப்பும் இல்லை; வருமானமும் இல்லை. 'தியானமையத்தில் சேவை செய்தால் வாழ்வில் உயர்வு கிடைக்கும்' என்பதை ஒரு நண்பர் மூலம் அறிந்து, வேலையை விட்டுவிட்டு தியானமையத்திற்கு வந்து ஆறு மாதக் காலம் புத்தகப் பிரிவில் சேவை செய்தார். அச்சமயம் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்ட ஒரு வேலைக்கு விண்ணப்பித்தார். 250 ரூபாய் சம்பளத்தில் வேலை கிடைத்தது. அந்தக் காலத்தில் ஒரு டெபுடி கலெக்டருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சம்பளம் அது. அவர் அந்த நிறுவனத்தில் வளர்ந்து, வளர்ந்து உச்சக்கட்டத்திற்கு உயர்ந்து, 10,000 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஓய்வு பெற்றார். அது சேவையின் மகத்துவம்.

அவருடன் பட்டப்படிப்புப் பெற்ற வேறு யாருமே அவர் அளவுக்கு வாழ்க்கையில் உயரவில்லை. அவர்களுள் ஒருவர் போஸ்ட்மாஸ்டராகவும், மற்றொருவர் ஒரு பெரிய புத்தகக் கடையில் ஸ்டால் குப்பரின்டென்டாகவுமே ஓய்வு பெற்றனர்.

அந்த அன்பர் செய்தது சேவை. அச்சக வேலையைத் துறந்துவிட்டு வந்து தியானமையத்தில் சேவை செய்தார். வேலையைத் துறப்பதும், வருமானத்தை இழப்பதும் மனித வாழ்வில் பெரிய செயல்கள். அவர் அந்தப் பெருஞ்செயல்களை, சேவையைக் கருதி மிக எளிதாகச் செய்தார். அவருடைய சேவை சிறப்பானது. சேவையை ஏற்றுக்கொண்ட அவரின் மனப்பான்மை அரியது. அவை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டவை. அறிவில் சேவையைப் பற்றிய தெளிவும், அதன் பலனில் நம்பிக்கையும், நம்பிக்கையின் காரணமாக இருந்த வேலையை விட்டுவிட்ட மனத்தின்மையும் சேவையுடன் சேர்ந்து கொண்டதால், ஆறு மாத சேவை முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பலன் கொடுத்தது.

தொடரும்...

மாம்பலம் தியானமையத்தில் இரண்டாவது ஞாயிறு அன்று அன்பர்கள் கூறிய அனுபவங்களின் தொகுப்பு

1. ஓர் அன்னை அன்பர் தனது காலனியில் சில செம்பருத்திச் செடிகளை நட்டு, தன்னீர் ஊற்றி பராமரித்து வந்தார். பூக்கள் பூக்க ஆரம்பித்தன. இவர் அதை பறித்து அன்னைக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப் பிரியப்பட்டார். ஆனால் தினமும் இவர் பறிப்பதற்கு முன்பாகவே அப்பூக்கள் மற்றவர்களால் பறிக்கப்பட்டிருந்தன. நீண்ட நாட்களாக இது தொடர்ந்தது. பூக்களைப் பறித்து அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசையை மனதிலிருந்து எடுத்து, பரந்த மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ளச் சொல்லி இவருக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டது. மனதை மாற்றிக் கொள்வது அவ்வளவு சுலபமான காரியமாக இருக்கவில்லை. ஆனாலும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். வெகு விரைவிலேயே நூற்றுக்கணக்கான செம்பருத்திச் செடிகள் வேலியோரம் வரிசையாக நடப்பட்டு, சில நாட்களில் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்க ஆரம்பித்தன. எல்லோரும் பூக்களைப் பறித்த பின்பும் மீதமாக அதிக அளவில் பூக்கள் செடியில் காணப்பட்டன. பிறகு என்ன, எல்லாமே அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.
2. ஓர் அன்பர் வேறு வீட்டிற்குக் குடிபெயர வேண்டும். முதல் நாள் அவரும், அவரது குழந்தைகளும் அவ்வீட்டிற்குச் சென்று தீவிரமாக அன்னையை அழைத்து, பிறகு வீடு திரும்பினர். மறுநாள் அப்புதிய வீட்டைச் சுத்தம் செய்து சாமான்களை பழைய வீட்டிலிருந்து புது வீட்டிற்கு மாற்றி

- தினப்படி வேலைகளை ஆரம்பித்தனர். அன்று மாலை, அவ்விடத்திலிருக்கும் அன்பரது நண்பர் வந்து, தன்னீர் இல்லாமல் எப்படி சமாளித்தீர்கள் என விசாரிக்கும் பொழுது அன்பருக்கு அளவு கடந்த ஆச்சரியம். அன்பருக்குத் தன்னீர் தட்டுப்பாடே இருக்கவில்லை. பிறகு விசாரித்த பொழுதுதான் தெரிந்தது, 300 வீடுகள் கொண்ட அக்குடியிருப்பில் மற்றவர்கள் எவருக்கும் தன்னீர் வரவில்லை. அன்னையின் கருணை, நீராக அன்பருக்குக் கிடைத்தது.
3. பதவி உயர்வு இடமாற்றத்துடன்தான் வரும் என்பது அன்பருக்குத் தெரியும். இருக்கும் இடத்திலேயே தொடர விரும்பினாலும், சரி அன்னை தங்கள் திருவள்ளப்படி நடக்கட்டும் என பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினார். இடமாற்றலுடன் பதவியுயர்வு கிடைத்தது. முதலில் சற்று ஏமாற்றம் அடைந்தாலும், அன்னை கொடுப்பதை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்ற மன்றிலைக்குத் தயாரானார். என்ன ஆச்சரியம்! தொழிற் சங்கத்துடன் அதிக ஈடுபாடு இல்லாத போதிலும் அச்சங்கம் தானாகவே முன்வந்து முயன்று இவரது இடமாற்றல் உத்தரவை ரத்து செய்ய வைத்தது.
 4. ஓர் அன்பர் தனது அலுவலகம் நிறுவ இடம் தேடிக் கொண்டிருந்தார். அவரது தேவைகள் அதிக எதிர்பார்ப்புடன் இருந்தன. ஒரு பிரதான இடத்தில், பார்த்தால் எல்லோரையும் கவரும்படி நிறுவனம் அமைய வேண்டும் என எதிர்பார்த்தார். ஆனால் ஒரு modest ஆன இடத்தில் இடம் கிடைத்து அலுவலகம் ஆரம்பமாயிற்று. அன்னை கொடுத்தது என அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். வேறொரு ஊரில் அவருடைய நிறுவனத்தின் அடுத்த கிளைக்கு அவர் எதிர்பார்த்தபடி இடம் கிடைத்தது. ஆனால் அன்னை அமைத்துக் கொடுத்த முதல் நிறுவனம் தான்
 5. ஒரு தாயார், தான் டிவி. பார்ப்பதைக் குறைத்துக் கொண்டார். அதற்கு எதிரொலியாக மகன் தனது படிப்பில் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அதிக மதிப்பெண்கள் பெற ஆரம்பித்தார்.
 6. கடைக்குச் சென்று சாமான்கள் வாங்கச் சென்றால் ஒரு நீண்ட வரிசை முதலிலேயே காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு countersதான் திறந்துள்ளது. அன்பருக்குப் பொறுமை இழக்கிறது. ஏன் இந்த கடை முதலாளி நிறைய counters திறக்கக் கூடாது என நினைக்கிறார். நினைத்தது அன்பரல்லவா! அடுத்தவர் கோணத்தில் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார். வேலைக்கு ஆட்கள் போதுமான அளவுக்கு இல்லைபோலும் அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணம் இருக்கலாம் என்று அசைபோடும் கஷணத்திலேயே ஒரு புதிய counter திறக்கப்பட்டு அங்கு இவரை முதல் நபராக நிறுத்தினார் பூஞ் அன்னை.
 7. வீடு கட்டித் தருகின்ற நிறுவனத்தில் ஆட்கள் தேவைப்பட்டது. அங்குப் போதுமான ஆட்கள் இல்லை. அதிக ஊதியம் கொடுக்க முன்வந்தும்கூட ஆட்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை. அன்பருக்கு எதுவும் புரியவில்லை. நம் நாட்டில் சுபீட்சம் பெருகிவிட்டது. அதனால்தான் கீழ்மட்ட வேலைக்கு ஆள் பற்றாக்குறையாக உள்ளது என சந்தோஷப்பட வேண்டும் என்று பூஞ் அப்பா அவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அன்பருக்கு அறிவுரை வழங்கினார்கள். அன்பரும் அப்பா அவர்கள் கூறியதை முழுமனத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார். பிறகு அவர் மனமாற்றத்திற்கு பரிசாக அன்னை, பீகாரிலிருந்து குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலை செய்ய நிறைய ஆட்களை அனுப்பி வைத்தார்.

- சுத்தத்தை எடுத்துக் கொண்ட அன்பர் வீட்டைச் சுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது ஒரு வருடமாக எங்குத் தேடியும் காணாமல் போய்விட்டதாக நினைத்த ஒரு முக்கிய பத்திரம் கிடைத்தது.
- வெளிநாட்டில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த அன்பர் தாய்நாடு திரும்பினார். சென்னையில் குடியேற விரும்பி அங்குத் தங்குவதற்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள முயற்சித்தார். ஆனால் அவருக்கு வேறொரு ஊரில்தான் வேலை கிடைத்தது. இதுவும் அன்னையின் சித்தம் என எடுத்துக் கொண்டு அவ்லூருக்குச் சென்று வேலையில் சேர்ந்தார். இட்ட பணியினை செவ்வனே செய்து முடித்தார். மீண்டும் சென்னைக்குத் திரும்பி, ஒரு கட்டிடக் கலை நிபுணரிடம் இன்ன இடத்தில் இம்மாதிரியான வீடு கட்டித் தருமாறு கேட்டார். அவரது விருப்பப்படியே அதே இடத்தில் அவர் கேட்டதைவிட உயர்வான ஒரு வீடு குறைந்த விலையில் இருப்பதனை அறிந்த பொழுதுதான் அன்னையின் லீலை அவருக்குப் புரிந்தது. அவர் சென்னையிலேயே இருந்திருந்தாலும் அம்மாதிரியான வீடு கட்ட குறைந்தது ஒரு வருடமாகியிருக்கும். வெளியூருக்கு அனுப்பிய அன்னை உள்ளுரில் அவ்வன்பருக்கு வீட்டை தயாராக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அன்னை மூலம் பெறும் உறவு அகத்திற்குரியது.
அதுவே உறவு.

நேரடியாக உறவு கொள்ள நமக்குரிமையில்லை.

'அன்னையும் என்னை கைவிட்டு விட்டார்'

கஷ்டம் வந்த காலத்தில் மேற்சொன்ன வார்த்தைகளை கூறாத அன்பரில்லை. அன்பன் பெரிய இடத்துப் பிள்ளை. அவன் இப்படிச் சொல்லலாமா?

விடியா ஓடிப்போன செய்தி கேட்டு எவிஸபெத் செய்வதறியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தற்செயலாக டார்சி வருகிறான். அவனிடம் விஷயத்தைக் கூறி அழுகிறான். நடந்ததைக் கேள்வியற்று மறு பேச்சில்லாமல் டார்சி அங்கிருந்து போகிறான். இவன் இனி என்னோடு எந்தத் தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ள விரும்ப மாட்டான், இவனைப் பார்ப்பது இதுவே கடைசி முறை என்று எவிஸபெத் நினைக்கிறான். ஆனால் அவனோ இப்பேராபத்திலிருந்து எவிஸபெத்தை எப்படிக் காப்பாற்றலாம் என்று நினைத்து அதைச் செயல்படுத்தி வாழ்விழந்த லிடியாவிற்குத் தன் எதிரியை கணவனாக்கி வாழ்வு தருகிறான். பேராபத்தை அதிர்ஷ்டமாக மாற்றுகிறான்.

டார்சியை தவறாக என்னிய எவிஸபெத் போல அன்பன் அன்னையை நினைக்கலாமா? உன்மையில் நடப்பது என்ன? பிரச்சனை ஆழத்திற்குரியது. பிரச்சனை ஏற்பட்டவுடன் நம் ஆழத்தில் இருக்கும் அன்னைக்குக் குரல் கேட்டு உடனே செயல்பட்டு பிரச்சனை தீர்வதற்கான அனைத்தையும் அன்னை செய்கிறார். பிரச்சனையைத் தீர்க்கிறார். விஷயம் தலை கீழே மாறுகிறது. பொறுமையில்லாமல் நாம் ‘அன்னையும் என்னைக் கைவிட்டு விட்டார்’ என்று கதறுகிறோம். அதை விடுத்து அன்பன் இச்சந்தரப்பத்தில் செய்ய வேண்டியது என்ன?

- ★ அன்னைக்குப் புறம்பான விஷயங்களில் ஈடுபடாமல் இருப்பதும்,
- ★ பொறுமையாக அன்னை மீது நம்பிக்கையுடன் காத்திருப்பதும் மட்டுமே ஆகும்.

உண்மையில் கஷ்டம் பேரதிர்ஷ்டம்.

அன்னை வழியில் சாதிப்பது

(சென்ற இதழின் தொடர்க்கிளி....)

N. அசோகன்

அன்னை அன்பர்களுக்கு மிகவும் உதவக்கூடிய முன்றாவது spiritual value, silent will என்று அப்பா அவர்களால் வர்ணிக்கப்படுகின்ற மௌன சக்தி ஆகும். எதையுமே கேட்டுப் பெறுவதுதான் நம்முடைய வழக்கம் என்று நாம் இருக்கிறோம். காலையில் நாம் குடிக்கும் ஒ, காபியில் ஆரம்பித்து வேலை, வருமானம், promotion, increment, வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக் கொள்ளுதல் என்று எல்லா இடத்திற்கும் இப்பழக்கம் வந்து விடுகிறது. இப்படிக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்வதை நிறுத்தி, கேட்காமல் இருந்தால் நமக்குத் தேவையானது நமக்கு விரைவாகவும் கிடைக்கும், அதிகமாகவும் கிடைக்கும் என்று நமக்குத் தோன்றுவதே இல்லை. நமக்கு ஒரு வேலையோ, வாழ்க்கைத் துணையோ மற்றும் ஏதேனும் உதவியோ தேவைப்பட்டால் நம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் கூடிய இடத்தில் இருப்பவர்களை அனுகி நீங்கள் எனக்கு வேலை கொடுப்பீர்களா? உங்களோடு திருமண சம்பந்தம் கிடைக்குமா? மற்றும் இந்த உதவியை எனக்குச் செய்வீர்களா என்று கேட்டுப் பார்க்கத்தான் நமக்கு இயற்கையாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் மௌன சக்தியைக் கடைப்பிடிப்பவராக இருந்தால் தனக்கு நிதி உதவி தேவைப்படுகிறது என்று அன்னையிடம் சொல்லி விட்டு உறவினர்களையோ நன்பர்களையோ இவர் கேட்காமல் இருக்க வேண்டும். அவர் அப்படி இருந்தார் என்றால் அன்னை கடன் உதவி செய்யக்கூடிய உறவினர்களுக்கும் நன்பர்களுக்கும் ஒரு தூண்டுதலை மானசீகமாக வழங்கி அவர்களே இவரை போனில் தொடர்பு கொண்டோ அல்லது நேரில் வந்து பார்த்தோ, “மகளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஏதேனும் கடன் உதவி தேவையா? தேவை என்றால் எவ்வளவு தேவை என்று சொல்லுங்கள் நான் கொடுக்கிறேன்” என்று அவர்களே இவரிடம் வந்து தெரிவிக்கும்படி செய்வார். வேலை விஷயமாகவோ அட்மிஷன் விஷயமாகவோ recommendation letter தேவை என்றாலும், அவசரமாக ஓர் இடத்திற்குப் போக தெரிந்தவருடைய கார்

வைத்துப் பூர்த்தி செய்கின்ற முயற்சியை அன்னை எடுக்கின்றார். அன்பருடைய தேவை வேலை வேண்டும் என்றோ, நிதி உதவி வேண்டும் என்றோ, வாழ்க்கைத் துணை வேண்டும் என்றோ மற்றும் physical help வேண்டும் என்றோ எந்த ரூபத்தில் வேண்டுமென்றாலும் இருக்கலாம். ஆனால் மௌன சக்தி செயல்படும் போது சட்டம் ஒன்று தான்.

நமக்கு வேண்டியதை அன்னை யார் மூலமாவது நமக்கு delivery செய்து விடுவார். நாம் கேட்க வேண்டியது அன்னையை மட்டுமே ஒழிய மற்றவரை அல்ல. உதாரணமாக ஓர் அன்பருக்கு மகளின் திருமணத்திற்காகக் கடன் உதவி தேவைப்படுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். இப்படி ஓர் உதவி தேவைப்படும் போது எந்த உறவினரையோ நன்பரையோ கேட்டால் அவருக்குக் கடன் உதவி கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறதோ அவர்களை அனுகி கேட்பதற்கு அவருக்கு இயற்கையாகத் தோன்றும். இவர் மௌன சக்தியைக் கடைப்பிடிப்பவராக இருந்தால் தனக்கு நிதி உதவி தேவைப்படுகிறது என்று அன்னையிடம் சொல்லி விட்டு உறவினர்களையோ நன்பர்களையோ இவர் கேட்காமல் இருக்க வேண்டும். அவர் அப்படி இருந்தார் என்றால் அன்னை கடன் உதவி செய்யக்கூடிய உறவினர்களுக்கும் நன்பர்களுக்கும் ஒரு தூண்டுதலை மானசீகமாக வழங்கி அவர்களே இவரை போனில் தொடர்பு கொண்டோ அல்லது நேரில் வந்து பார்த்தோ, “மகளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஏதேனும் கடன் உதவி தேவையா? தேவை என்றால் எவ்வளவு தேவை என்று சொல்லுங்கள் நான் கொடுக்கிறேன்” என்று அவர்களே இவரிடம் வந்து தெரிவிக்கும்படி செய்வார். வேலை விஷயமாகவோ அட்மிஷன் விஷயமாகவோ recommendation letter தேவை என்றாலும், அவசரமாக ஓர் இடத்திற்குப் போக தெரிந்தவருடைய கார்

வேண்டும் என்றாலும் அன்னை இப்படியே செயல்படுவார். அதாவது பிரச்சனை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் தேவைப்படும் உதவி எந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் மௌன சக்தியை ஒர் அன்பர் பயன்படுத்தினால் அது ஒரே மாதிரிதான் செயல்படும். மௌன சக்தி எப்படி எல்லாம் செயல்பட்டுள்ளது என்பதைப் பல அன்பர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பல ரூபத்தில் பார்த்துள்ளார்கள். இதைப் பற்றி என் தகப்பனாருக்கு நிறைய கடிதங்கள் வந்துள்ளன. மேலும் தியான மையங்களில் நிறைய அன்பர்கள் தங்களுடைய அனுபவங்களைப் பேசியும் இருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக நான் சமநிலை என்ற நான்காவது spiritual valueவைப் பற்றி விவரிக்க விரும்புகிறேன். சமநிலை என்பது நம் வாழ்க்கையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளால் நாம் நிதானம் இழக்காமல் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இது ஒரு தெய்வீகமான குண விசேஷமாகும். ஏனென்றால் பூவுலகத்தில் நடக்கின்ற எந்த நிகழ்ச்சியாலும் தெய்வம் தன் நிதானத்தை இழக்காமல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பக்தர்களுடைய வழிபாட்டால் அவர் பரவசம் அடைவது இல்லை. இம்மாதிரியே நாத்திகர்களுடைய மறுப்பாலோ மற்றும் அவர்களுடைய நிந்தனைகளாலோ அவர் வருத்தப்படுவதும் இல்லை. அன்னை தன்னுடைய பிறப்பிலேயே இந்தச் சமநிலையைப் பெற்றுள்ளார். இல்லாவிட்டால் அவரால் இந்தப் பூரண யோகத்தினுடைய கடுமைகளை சமாளித்திருக்கவே முடியாது. அவருடைய பக்தர்களாக நாம் இருக்கும்பட்சத்தில் அவருடைய அருளும் ஆசியும் நம் வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும் என்றால் அவர் வளர்த்துக் கொண்டுள்ள இந்தச் சமநிலையை நம் சக்திக்கு ஏற்றவாறு நம் வாழ்க்கையிலும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். நமக்கு நல்ல செய்தி வந்தால் கட்டுக்கடங்காத பரவசமும் வரக்கூடாது. அதே சமயத்தில் நமக்கு வரும் கெட்ட செய்தியாலும் நாம் நிலை குலைந்து போய்

வருத்தத்திலும் முழுகக்கூடாது. வருகின்ற நல்ல செய்தியை நாம் நிதானமாக ஏற்கும்பொழுது அந்த நல்ல செய்தியால் வருகின்ற நன்மை வளரும். இம்மாதிரியே கெட்ட செய்தியையும் நாம் நிதானமாகக் கேட்டுக்கொள்ளும்பொழுது இந்தச் செய்தி மூலம் வரும் கெட்டதற்கும் நம்மேல் ஒரு பிடிப்புக் கிடைக்காமல் நம் சூழலை விட்டு விரைவில் விலகும்.

ஆகவே நான் இறுதியாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் அன்னை அன்பருக்கு என்று என் தகப்பனார் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்த பாதையில் நாம் நெறியாக நடந்து செல்வது என்று முடிவு செய்து விட்டோம் என்றால் அதோடு சேர்த்து நம்பிக்கை, சரணாகதி, மௌன சக்தி மற்றும் சமநிலை ஆசிய ஆன்மீக valueகளையும் seriousஆகக் கடைப்பிடித்தோம் என்றால் நம்முடைய சாதனை நம்முடைய கற்பனைக்கெட்டாத உயரத்திற்குச் சென்று விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றும்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பேச்சு எழுவதை அடக்குவது மௌன விரதம்.

பேச்சே எழாதது மௌனம்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உள்ளதையறிய உள்ளே போக வேண்டும்.

அன்னை இலக்கியம்

ஸ்ருதியும் ஸயமும்

விசாலம்

வெல்வட் சொக்காய் போட்டுக்கொண்டு சாரட் வண்டியில் band வாத்தியத்துடன் முதல் நாள் பள்ளிக்குச் சென்ற சாமிநாதனுக்கு, பிறகு, இடைப்பட்ட காலத்தில் தான் எதிர்கொள்ளப் போகும் சிரமங்களைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லைதான். ஆனால் ஆரம்பத்தில் வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுத்த பூப்பாதையில் இறுதி நாட்களில் நடந்து செல்லவும் செய்தார்.

காவிரி மனம் கமமும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பிறந்த சாமிநாதனுடைய அப்பா, உத்தியோக நிமித்தம் மதராஸ் பட்டணத்திற்கு குடிபோக நேர்ந்தது. அங்குப் பள்ளிப் படிப்பை தொடருவதற்கு முன்பு கடலூரில் இருந்த தனது தாய் வழி சித்தி வீட்டில் சில காலம் தங்கிப் படிக்கலானான்.

சாமிநாதன், சித்திக்குச் செல்லப் பின்னை. சாமிநாதனோ குறும்புக்காரப் பையன். கோபம் வந்தால் கூரைதான். கூரைமேல் ஏறி அங்கிருந்து கிணற்றுக்குள் குதித்து விடுவேன் என்று சித்தியை மிரட்டுவான். நன்பர்களுடன் பெண்ணையாற்றில் நீச்சலடித்து, கிரிகெட் விளையாடி கொட்டம் அடித்துக் கொண்டிருந்தான். சித்தியால் சமாளிக்க முடியவில்லை. மஸ்வின் துணி வாங்குகிறேன் என்று கூறி அவ்வெப்போது பாண்டிச்சேரிக்கு கிளம்பிவிடுவான். சித்திக்கும் வயதாகி வந்தது. அவரவர் பின்னை அவரவர் வீட்டிலேயே வளர்ட்டும் என்று மதராஸாக்குக் கொண்டு வந்து விட்டு விட்டார்.

இடைப்பட்ட காலத்தில் வளர்ந்து பெரியவனான சாமிநாதன்

மிகவும் சாதுவான பையனாக மாறியிருந்தான். ஒரு நாள் தன்னுடைய அப்பாவிடம் சென்று, “அப்பா, பள்ளிப் படிப்பு முடிந்துவிட்டது. B.A. ஆங்கிலம் சேர பிரஸிடென்ஸி கல்லூரியில் விண்ணப்பப் படிவம் வாங்கி பூர்த்தி செய்து வைத்திருக்கிறேன். நீங்க கையெழுத்துப் போட வேண்டும்” என்றான்.

“ஏன்டா, யாரைக் கேட்டு இந்தக் காரியம் செய்தாய்? குடும்ப பாரத்தை பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டாமா? B.A. படிப்பு முடித்து விட்டு என்ன செய்யப் போகிறாய்? ஒரு வாத்தியார் உத்யோகம் கிடைக்கும். என்னுடைய நண்பன் சேஷ்கோபாலனை நேற்று சந்தித்தேன். இப்பொழுது Radio Engineeringக்குத்தான் ரொம்ப மவுசு இருப்பதாகச் சொன்னான். நீ அதில் போய் சேர். டிப்ளமா வாங்கி ஒரு உத்யோகத்தில் சேரும் வழியைப் பார்” என்று நிதானமாகவும், ஆணித்தரமாகவும் கூறினார்.

அந்தக் கால பின்னையல்லவா சாமிநாதன், அப்பா பேச்சிற்கு மறு பேச்சில்லை. “சரிப்பா” என்றான். ஆனால் ‘தரையில் இறங்கும் விமானங்களின்’ கதாநாயகனான விஸ்வம் போல் சாமிநாதனுக்கும் கனவுகள் நொறுங்கிப் போனது.

டிப்ளமா சேர்ந்தாகிவிட்டது, அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்ச்சியும் அடைந்தாகிவிட்டது, பங்களூரில் இருக்கும் ஹிந்துஸ்தான் ஏரோநாடிக்ஸ்-ல் வேலைக்கும் சேர்ந்தாகிவிட்டது. வெள்ளைக்கார துரையின் கீழ் வேலை. சாமிநாதனுடைய வேலைத் திறன், மணிமணியான கையெழுத்து, ஆங்கிலக் கவிதை எழுதும் ஆர்வம் இவற்றையெல்லாம் ரசித்த துரை பெற்ற பின்னைக்கும் மேலாக போற்றி வந்தார். படிப்படியாக உத்யோக உயர்வு, நல்ல சம்பளம், அக்கா, தங்கைகளுக்கு திருமணம் முடிந்தது. வாழ்க்கை ஜில்லென்று ஒரு காற்று போல் வீசிக் கொண்டிருந்தது.

எல்லாம் நல்லபடியாகத்தான் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் உடம்பு சரியில்லை என்று படுத்த சாமிநாதனது அப்பா

பிறகு கண்களை திறக்கவேயில்லை. குடும்ப பாரம் முழுவதும் அவனது தோள்களில் வந்திறங்கியது. வாங்கும் சம்பளம் தம்பிகளைப் படிக்க வைக்க போறவில்லை, மற்ற இதர செலவுகளும் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தன. என்னதான் இருந்தாலும் தனியார் நிறுவனம், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மூடலாம் அல்லது வேலையிலிருந்து நீக்கப்படலாம் என்ற பயம் உள்ளூர் சாமிநாதனுக்கு இருந்து கொண்டே இருந்தது. கால் காச என்றாலும் அரசாங்க உத்யோகம் என்று பலரும் சொல்ல, அரசாங்க உத்தியோகத்திலும் சேர்ந்தான். இங்கு தான் ஆரம்பமாகியது சோதனை காலம். ரோஜாப் பூப் போல் இருந்த பாதை முட்பாதையானது.

உத்யோகத்தில் சேர அலுவலகத்திற்குச் சென்றபோது, உத்யோக orderஜ கையில் கொடுத்த அதிகாரி, தன்னுடைய வாழ்த்துகளைக் கூறி சாமிநாதனைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஏன் இவர் தன்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறார், சரியாகத் தானே உடை அணிந்திருக்கிறேன் என்று தன்னையே மேலும் கீழுமாகப் பார்த்துக் கொண்டான்.

“பிரித்துப் பார்”.

கவரைப் பிரித்த சாமிநாதனுக்குத் தலையைச் சுற்றியது. Posting, Lahoreல். அப்பொழுது Lahore இந்தியாவாகத் தான் இருந்தது. இது நடந்த வருடம் 1946ல். வயிற்றைப் பிசைய ஆரம்பித்தது. மதராஸ், பங்களூரைத் தாண்டி எங்கும் போனதில்லை. வயதான அம்மா, படித்துக் கொண்டிருக்கும் தம்பிகள். இவர்களை விட்டு எப்படிப் போவது? பேசாமல் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாமா என்று யோசனை செய்த வண்ணம் இருந்தான்.

“என்னப்பா யோசிக்கிறாய்? ஒன்றும் யோசனை செய்யாதே. போய் முதலில் வேலையில் சேர். ஒரு ஆறு மாதம் ஆகட்டும். பிறகு நானே மெதுவாக மேலிடத்தில் பேசி, மதராஸாக்கு

மாற்றல் வாங்கித் தந்து விடுகிறேன். அரசாங்க உத்யோகம் வேண்டாம் என்று விடாதே”.

தந்தை ஸ்தானத்தில் இருந்த அந்த அதிகாரியின் வார்த்தைகள் சாமிநாதனுக்குத் தெம்பூட்டியது. சரி என்று கையெழுத்திட்டு அந்த orderஜ வாங்கிக் கொண்டான்.

வீட்டிற்குத் திரும்பிய அவனுக்கு பலத்த வரவேற்பு. அம்மா ஒரு பக்கத்திலிருந்து திட்ட, தம்பிகள் கவலை தோய்ந்த முகங்களுடன் ஒரு பக்கம் நிற்க எங்கிருந்துதான் தெம்பும், தெரியமும் வந்ததோ சாமிநாதனுக்குத் தெரியவில்லை, கிளம்பிவிட்டான் Lahoreக்கு.

புகைவண்டி நிலையத்தில், தில்லி செல்லும் வண்டியில் ஏகப்பட்ட கூட்டம். சீட்டில் உட்கார்ந்தாகிவிட்டது. பக்கத்து சீட்டில் யார் அமரப் போகிறார்களோ என பயந்து, ஒவ்வொரு பிரயாணியாக ஏறும்போது இவராக இருக்குமோ, இந்தம்மாவாக இருக்குமோ என பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்வையை ஓடவிட்ட சாமிநாதனது தோளில் ஒரு கரம் அட்டகாசமாக ஓர் அடி கொடுத்தது. யாரடா இந்த பாதகன் என்று திரும்பிய சாமிநாதன்,

“டேய் சீனு, நீ எங்கடா இங்கே?”

“அதையே தான் நானும் கேட்கிறேன். நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் தில்லியில்?”

“அந்தச் சொந்த கதை, சோகக் கதையை ஏன்டா கேட்கிறாய். நான் Lahoreக்கு போய் கொண்டிருக்கிறேன். விமான நிலையத்தில் பணி. என்ன செய்யப் போகிறேன், எப்படி காலம் தள்ளப் போகிறேன் என தெரியவில்லை”.

இதைக் கேட்ட சீனு குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரிக்க ஆரம்பித்தான். “என்டா, நான் ஜோக்கா அடிக்கிறேன். இந்த சிரிப்பு சிரிக்கிறாய். நான் எவ்வளவு சீரியஸாகப் பேசுகிறேன். என் கவலை உனக்கு எப்படி தெரியப் போகிறது”.

பள்ளி நாட்களில் நன்பர்களாய் இருந்த சீனுவும், சாமிநாதனும் பல வருடங்கள் கழித்துச் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். எப்போதும் ஹாஸ்யமாகவே பேசும் சீனு தெரியசாலியும் கூட. “கவலையை விடுடா. நானும் அதே உத்யோகத்திற்கு, அதே ஊருக்குத்தான் போகிறேன்”.

சந்தோஷத்திலும், அதிர்ச்சியிலும் உறைந்த சாமிநாதனுக்கு அப்பொழுதுதான் ஒரு சிரிப்புக் களையே முகத்தில் வந்தது. “பேய் சீனு, ரொம்ப தாங்க்ஸ்டா”. “எனக்கு எதற்குடா தாங்க்ஸ்? அந்தக் கடவுளுக்குத் தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். நம் இருவரையும் சேர்த்து புது ஊருக்கு அனுப்புகிறார் பார், அவருக்குத் தான் தாங்க்ஸ்”.

பிறகென்ன பாட்டும், பேச்சும், சிரிப்புமாக தில்லி சென்று அங்கிருந்து Lahoreக்கும் சென்றாகிவிட்டது. ஆறு மாத காலம் ஓடிவிட்டது. வாழ்க்கை எந்த ஒரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் போய்க் கொண்டிருந்தது. திடீரென்று நாட்டில் புயல் வீச்த தொடங்கியது. ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ என்ற காலம். அவனும் வெளியேறத் தீர்மானித்துவிட்டான். ஆனால் இந்தியாவிலோ பிரிவினை, ஹிந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். எங்கும் கலவரம், எங்கும் பதட்டம். நாளாக நாளாக சாமிநாதனுக்கும், சீனுவுக்கும் பயம் தலையெடுக்கத் தொடங்கின. இருக்கும் ஊரோ வேறு மத்தினர் அதிகம் இருக்கும் இடம். தினம் தினம் அலுவலகத்திற்குப் போய்விட்டு வருவதே ஒரு பெரிய சவாலாக இருந்தது.

ஊரிலிருக்கும் தாயும் சகோதரர்களும் எப்படி கவலைப்படுவார்கள் என்று எண்ணி எண்ணியே ஜாரம் வந்துவிட்டது சாமிநாதனுக்கு. தன்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் குடும்பத்தைப் பற்றி நினைத்துக் கொண்டு அப்பிராணியாக காட்சியளித்த அவனைப் பார்க்க சீனுவுக்குப் பாவமாக இருந்தது.

ஜாரத்தால் படுத்திருந்த அவனுக்குப் பணிவிடைகள் செய்தான். பழம், பால், ஹார்லிக்ஸ் என்று வாங்கி ஒரு வழியாக உடம்பை தேற்றியும் விட்டான்.

“சாமிநாதா, ஒரு 10 ரூபாய் இருக்குமாடா, செலவுக்கு வேண்டும். நானை சம்பளப் பணம் வந்தவுடன் தந்து விடுகிறேன்”.

“அதற்கென்ன, உனக்கில்லாததா?”

பையை நோண்ட ஆரம்பித்தான். வெறும் ஒற்றை பத்து ரூபாய் தான் அவனைப் பார்த்துக் கண் சிமிட்டி சிரித்துக் கொண்டிருந்தது. “ஸாரிடா சீனு, 5 ரூபாய் தருகிறேன். மீதியை நான் செலவுக்கு வைத்துக் கொள்கிறேன். சம்பளம் வந்தவுடன் எனக்காக நீ செலவு செய்த பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறேன்”.

“வேண்டாமடா சாமிநாதா, ஏதாவது சொல்லிவிடப் போகிறேன். நீ திருப்பி கொடுப்பாய் என்று நினைத்தா உனக்குச் செய்தேன். சமயத்திற்கு உதவாத ஒரு நண்பன், நண்பனாடா?”

விழிகளில் நீர் திரையிட்டது சாமிநாதனுக்கு. நண்பனை ஆரத் தழுவிக் கொண்டான். மறுநாள் சம்பளம் வாங்கப் போகும் போதுதான் நாட்டின் உண்மை நிலவரம் என்ன என்று தெரிய வந்தது. சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தில்லியிலிருந்து pay order வர வேண்டும். அங்கேயோ நாடு கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. தபால், நந்தி எதுவும் இயங்கவில்லை.

“Pay order வராமல் சம்பளம் கொடுக்க மாட்டார்களே, என்னடா செய்வது?”

இருவருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. நானை தினத்தை நினைத்துப் பார்த்தால் பகீரண்கிறது. எப்படியோ பதினைந்து நாட்களை ஓட்டி விட்டனர். கையில் நயா பைசா இல்லை. நானை சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லை, வாடகை தராததால் வீட்டுக்காரன் வேறு நெருக்குகிறான். இல்லையெனில் வீட்டைக் காலி செய் என்கிறான்.

ஏதேதோ சிந்தனைகளோடு இருவரும் தெரு ஓரமாக இருந்த ஒரு குட்டிச் சுவரில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். “அரே ஸாப், ஆப் இதர் கைஸே, என்ன சார், எப்படி இங்கு வந்தீர்கள்? இந்த ஊரில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?”

யாரடா இந்த ஊரில் நம்மை விசாரிக்கிறார் என்று பார்த்தால், “அடேடே, ரிஸால் சிங், நீங்களா? எப்படி இருக்கிறீர்கள்? பங்களூரை விட்டு வந்து பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டதே, இந்த ஊரில் எப்படி?”

“ஆமாம், சாமிநாதா. எங்க குடும்ப பிளினஸ், ஹோட்டல் இங்குதான் இருக்கிறது. அப்பாவுடன் சேர்ந்து அதைப் பார்த்துக் கொள்ள நான் இங்கு வந்துவிட்டேன். இங்கு தான் ஐந்து வருடங்களாக இருக்கிறேன். ஆமாம், ஏன் ஏதோ கவலையாக இருக்கிறீர்கள், என்ன ஆயிற்று?”

அவ்வளவு தான், மடை திறந்த வெள்ளம் போல் இருவரும் தங்களுடைய நிலைமையைக் கொட்டித் தீர்த்தனர். “அடடா, இதற்கா இந்தக் கவலை. பார், கடவுள் உங்கள் பக்கம் இருக்கிறார். இல்லையென்றால் இன்று நீங்கள் என்னைச் சந்தித்திருக்க முடியுமா? நானை எனக்குத் திருமண நிச்சயதார்த்தம் நடக்க இருக்கிறது. நீங்கள் இருவரும் அவசியம் வர வேண்டும். எங்களது ஹோட்டலில் எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமென்றாலும் தங்கிக் கொள்ளலாம். சாப்பாட்டைப் பற்றி எந்தக் கவலையும் வேண்டாம். பங்களூரில் அந்த துரையிடம் நான் பேசத் தெரியாமல், பாஷை புரியாமல் மாட்டிக் கொண்டு முழிக்கும் போதெல்லாம் நீ ஆபத்பாந்தவனாய் காப்பாற்றியதை நான் மறக்க முடியுமா? உனக்கு உதவ ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த அந்த இறைவனுக்கு நன்றி, நன்றி” என்று கூறிய ரிஸால் சிங்கைப் பார்த்து வாய்டைத்து நின்றனர் இருவரும். கஞ்சிக்கே வழியில்லை என்றபோது விருந்தே கிடைத்தது.

ஒரு வாரம் தன்னுடைய ஹோட்டலில் தங்க வைத்து,

அவர்களுக்குக் கையில் பணமும் கொடுத்து, தில்லி செல்லும் ரயிலில் ஏற்றிவிட்டார் ரிஸால் சிங். பிப்ரவரி மாதம் 1947 - சாமிநாதனும், சீனுவும் Lahoreவிருந்து தில்லி பிரயாணம் செய்கின்றனர். இருவரும் ஏறிய கம்பார்ட்மெண்டில் ஒரு பதான் குடும்பம்.

ஆஜானுபாகுவாக இருந்த அவர்கள் உரத்த குரவில் சண்டை போடுவது போல் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். சாமிநாதனுக்கும், சீனுவுக்கும் அவர்களைப் பார்த்து குலை நடுங்கியது. வேறு எங்காவது எழுந்து போய் உட்காரலாம் என்றால் எங்கே அதற்காக அவர்களுக்கு கோபம் வந்து அறைந்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தில் ஆணி அறைந்தாற் போல் நகராமல் சீட்டில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

ரயில் நகரத் தொடங்கியது. வெளியே கூச்சல், கலவரம். ஒவ்வொரு நிலையம் வரும்பொழுதும் வேறு மதத்தினர் தபதபவென்று கதவைத் தட்டி, “யாரடா உள்ளே, யாராவது உள்ளே இருக்கிறார்களா, பாருங்கடா” என்று சத்தம் போட்டவாறே எட்டிப் பார்த்தனர். பதான் குடும்பத்தைப் பார்த்து வெளியேறி விடுவார்கள். அந்த இக்கட்டான் சமயத்திலும் சீனுதன் ஹாஸ்யத்தைக் கைவிடவில்லை. ஒவ்வொரு முறை கும்பல் கதவை தட்டும் பொழுதும் “டேய் சாமிநாதா, அவ்வளவு தான் நம் கதை முடிந்தது. யாரையெல்லாம் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அவர்களை எல்லாம் நினைத்துக் கொள். நம் கதை இப்பொழுது முடியப் போகிறது” என்று கூறிக் கொண்டே வந்தான்.

வயிற்றைக் கிள்ளியது இருவருக்கும். சாப்பிட ஒன்றும் கொண்டு வரவில்லை. ஸ்டேஷனில் இறங்கி சாப்பிடவும் பயம். கோழிக்குஞ்ச போல் பரிதாபமாகக் காட்சியளித்த இருவரையும் பார்த்த அந்தப் பதான் குடும்பம்,

“பசங்களா, பயப்படாதீங்க. நாங்க இருக்கோம். யாரும்

உங்களை எதுவும் செய்ய முடியாது. தில்லிக்குச் செல்லும் வரை நாங்கள், உங்கள் இருவருக்கும் காவல் இருப்போம். பார்த்தால் பசியாக இருக்கிறீர்கள் எனத் தெரிகிறது. இந்தாருங்கள் இந்த ரொட்டி, கறி. சாப்பிடுங்கள்” என்று இரண்டு ரொட்டியும் அதன் நடுவே கறியும் வைத்துக் கொடுத்தனர்.

“ஏன்டா சீனு, ரொட்டி சரி, நடுவிலே இருக்கே அது என்னவாக இருக்கும் என்று நீ நினைக்கிறாய்”.

“ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன என்று ஏதோ ஒன்று தான் நடுவே உட்கார்ந்திருக்கு. என்டா செய்வது? பசி வயிற்றைக் கிள்ளுகிறது. சாப்பிடாவிட்டால் இவர்கள் நம்மை ஒரே அழுக்காக அழுக்கி விடுவார்களோ?”

மெதுவாக நடு பாகத்தை மட்டும் விட்டுவிட்டு சுற்றி சுற்றி வந்து ரொட்டிகளை கிள்ளி சாப்பிட்டுவிட்டு, அந்தப் பதான் குடும்பம் பார்க்காத சமயத்தில் நடுவில் இருந்த கறியுடன் மீதி ரொட்டியைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு திருப்தியாய் சாப்பிட்ட பாவனையில் இருவரும் ஏப்பம் விட்டுக் காண்பித்தனர். அதைக் கவனித்த அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வயதான முதாட்டி மெல்லியதாகச் சிரித்தாள்.

ஜிகுஜிகுவென்று தில்லி பிளாட்பாரத்தில் நுழைந்தது புகைவண்டி. சுதந்திரக் காற்றை இழுத்துவிட்ட இருவரும் அந்தப் பதான் குடும்பத்துக்கு பெரிய நன்றியைக் கூறிவிட்டு அலுவலகத்திற்கு ஓட்டம் பிடித்தனர். அந்த நாட்களில் வடக்கில் அரசு பணியில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் இருந்தது சுப்ரமணியன்களும், சீனுவாஸர்களுமே தான். அப்பாடா என்ற ஆனந்தத்தில் குதித்த இருவரும் முதலில் சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர். ரிஸால் சிங்கிற்கு தாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை M.O. செய்த பிறகே மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான் சாமிநாதன்.

“அப்பா, எவ்வளவு பெரிய adventureப்பா. அந்த இளம்

வயதில் இந்த நெருக்கடியைச் சமாளித்தது greatப்பா. உங்களைக் காப்பாற்றிய அன்னைக்கு நன்றிப்பா, நன்றி” என்றோம், இந்தக் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த நாங்கள்.

ஜம்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் உள்ள காலகட்டத்திற்குச் சென்று விட்டிருந்த எங்களது தகப்பனார், தன்னை உலுக்கிக் கொண்டு நிகழ் காலத்திற்கு வந்தார்.

“ஆமாம்மா, அன்று பாண்டிச்சேரி மன்னை மிதித்தேன். அன்னையை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் ஒவ்வொரு இக்கட்டான் நேரத்திலும் அன்னை சரியான ஆளை, சரியான இடத்திற்குச் சரியான நேரத்திற்கு அனுப்பி வைத்துக் கொண்டு தான் இருந்திருக்கிறார். இப்பூவுலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்தே அன்னையின் சக்தி ஏதோ ஒரு ரூபத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டு தானே இருந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையின் ஸ்ருதி, லயத்தோடு ஓட்டி வாழ்ந்தால் நமக்கு அந்தச் சக்தி எந்நாளும், எந்நேரமும் உடன் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லையும்மா” என்றவாறே சென்ற எங்களது தந்தையை நாங்கள் பெருமையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

முற்றும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அருகே வந்து அணைத்த ஆண்டவன்,
விலகி நின்று நாமே அவனாவதைக் காண்கிறான்.

Sri Aurobindo and the Tradition

ஸ்ரீ அரவிந்தரும், மரபும்

கர்மயோகி

1. The tradition is traditional.

Sri Aurobindo is evolutionary.

பரம்பரையே மரபு.

பரிணாமமே ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

2. The tradition seeks moksha.

Sri Aurobindo asks for transformation.

மரபு மோட்சத்தை நாடுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் திருவுருமாற்றத்தைக் கோருகிறார்.

3. Realisation of Jivatma, realisation of Paramatma, and entering the Absolute at three levels are the various stages of moksha.

Psychic transformation, spiritual transformation, Supramental transformation are the three levels of His transformation.

ஜீவாத்மாவை அறிதல், பரமாத்மாவை அறிதல், பிரம்மத்துள் மூன்று நிலைகளில் நுழைதல் ஆகியன மோட்சத்தின் பல கட்டங்களாகும்.

சைத்தியத் திருவுருமாற்றம், ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம், சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம் ஆகியன ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறும் திருவுருமாற்றத்தின் மூன்று நிலைகளாகும்.

4. Karma is inescapable and therefore inevitable for the tradition.

Karma can be overcome and even can be transformed, says Sri Aurobindo.

கர்மத்திலிருந்து தப்ப முடியாது, எனவே அதை தவிர்க்கவும் முடியாது என்று மரபு கூறுகிறது.

கர்மத்தை விலக்க முடியும், அதை திருவுருமாற்றவும் முடியும் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

5. Tradition shuns life and women.

Sri Aurobindo wants Life to be transformed into divine life. Woman, according to Him, completes Man's yoga.

மரபு வாழ்வையும், பெண்களையும் விலக்குகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாழ்வை இறைவாழ்வாக திருவுருமாற்ற விரும்புகிறார். அவரைப் பொருத்தவரை பெண்ணே ஆணின் யோகத்தை பூர்த்தி செய்கிறாள்.

6. Mind is final for the tradition.

Mind evolves into Supermind for Sri Aurobindo.

மரபிற்கு மனமே இறுதி.

ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு மனம் சத்தியஜீவியமாக பரிணமிக்க வேண்டும்.

7. Tradition knows Matter is divine, but does not try to realise it.

Sri Aurobindo says Matter is delight of Being. He reconciles Matter with Spirit at cosmic consciousness and again at Transcendent Consciousness.

மரபு ஜடத்தை இறைவனை அறிந்திருந்தபோதிலும், அதை அடைய முயலவில்லை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சத்தின் ஆனந்தமே ஜடம் என்கிறார். அவர் பிரபஞ்ச ஜீவியத்திலும், மீண்டும் வரைகடந்த ஜீவியத்திலும் ஆன்மாவிற்கும் ஜடத்திற்கும் இசைவைக் காண்கிறார்.

8. Tradition wants us to live a pious life so that we may reach moksha.

Sri Aurobindo wants the spirit in Life to evolve and bring paradise on earth.

நாம் தூய்நெறிமிக்க வாழ்வை மேற்கொண்டு, மோட்சத்தை அடைய வேண்டுமென மரபு விரும்புகிறது.

வாழ்விலுள்ள ஆன்மா பரிணாமம் பெறுவதன் மூலம் பூலோகத்திற்கு சொர்க்கத்தை வரவழைக்க வேண்டுமென பூஞ் அரவிந்தர் விரும்புகிறார்.

9. Tradition considers Money as evil.

To Sri Aurobindo, Money is the spiritual foundation for Supermind.

மரபு பணத்தைத் தீமையாகக் கருதுகிறது.

பணம் சத்தியஜீவியத்தின் ஆன்மீக அடித்தளம் என்று பூஞ் அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

10. Tradition sees sins and virtue – பாவ, புண்ணியம் – in life.

மரபு வாழ்வில் பாவ, புண்ணியத்தைக் காண்கிறது.

பூஞ் அரவிந்தர் செயல்களை மட்டுமே காண்கிறார். அவர் பாவத்தையும், புண்ணியத்தையும் காண்பதில்லை.

தொடரும்....

மக்கட் தொகை - செல்வம்

200 ஆண்டுக்கு முன் மால்தல் என்பவர் மக்கட்தொகை பெருகி உணவு பற்றாக் குறையால் உலகம் அழியும் என்றார். விளை நிலம் பெருகுவது கடினம். பெருகினால் 1, 2, 3, 4 என் அதாவது, 1000 ஏக்கர், 2000, 3000, 4000 என்ப பெருக முடியும். ஒருவருக்கு 10 குழந்தைகள் பிறந்தால் 10 குழந்தைகள் வளர்ந்தால் ஆனாக்கு 10 பிறந்தால் 100 குழந்தைகளாகும். அடுத்த தலைமுறையில் அது 1000 ஆகும்.

4 தலைமுறைகளில் 1-10,000 ஆகும். அன்றைய மக்கட்தொகை 100 கோடி. அது உலக மக்கட்தொகை. 100 கோடி 4 தலைமுறையில் லட்சம் கோடி மக்களாகும். இன்றைய மக்கட்தொகை 600 கோடி மால்தல் பெரிய மேதை. அவர் கூறியது உண்மை. அது மட்டும் உண்மையல்ல. 25,000 கோடி மக்களுக்குப் போதுமான உனவு உற்பத்தி செய்யும் திறன் இன்றுள்ள நிலம், தெக்னாலஜிக்குண்டு என்று ஒரு கணக்கு வெளிவந்துள்ளது.

1960 முதல் 1980 வரை ஜனத்தொகை சாபக்கேடு என உலகம் பேசியது. இன்று அப்படிப் பேசுவதில்லை. இந்தியாவுக்கும், சைனாவுக்கும் மக்கட்தொகை பலம் தருகிறது. அது மார்க்கட் ஆவதால் உலகம் அவர்களை நாடுகிறது என்று நாம் அறிவோம்.

உள்ளது நிலம், உணவு அளவானது. மக்கட்தொகை அளவு கடந்து பெருகினால் பஞ்சம், பட்டினி, சாவு வரும் என உலகம் நினைத்தது. இன்றும் அந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவுண்டு. ஜனத்தொகை பெருகும்பொழுது மக்கட் செல்வமும், ஜனத்தொகை பெருகுவதால் பெருகும் என இன்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. செலவு செய்தால் வருமானம் பெருகும் என அன்னை கூறுவது போன்றது.

இதிலுள்ள சூட்சமங்கள் சில.

1. ஒரு வீட்டில் 10 குழந்தைகள் படித்து அனைவரும் பெரிய வேலைக்குப் போனால் அக்குடுமபம் குழந்தைகள் பெருக்கத்தால் சிரமப்படவில்லை. வசதி பெருகுகிறது.
2. நாட்டில் ஜனத்தொகை பெருக்கத்தை விட, நாடு வளமானதா, ஏழையானதா என்பதே முக்கியம். ஏழை நாட்டில் பெருகும் மக்கட்தொகை சிரமம் தரும். செல்வம் நிறைந்த நாட்டில் பெருகும் தொகை செல்வத்தைப் பெருக்கும்.
3. மேலும் ஆண்மீக சூட்சமம் உண்டு. இருவர் சந்தோஷமாகச் சந்தித்தால் சந்தோஷம் பெருகும். சந்தோஷம் பெருகினால் செல்வம் பெருகும். ஜனத்தொகை அதிகமானால் மக்கள் உறவு அதிகப்படுகிறது. உறவு பணம். அதனால் செல்வம் பெருகுகிறது என்பதை உலகரீதியாகப் புள்ளி விவரம் 1800 ஆண்டுகளாக உண்மை எனவும், கடந்த 200 ஆண்டுகளாக 100 கோடி மக்கள் 600 கோடி ஆனபொழுது உலக மக்கள் வருமானம் 6 மடங்கு பெருகியுள்ளது எனவும் காட்டுகிறது.

இரகஸ்யம் தொகையிலில்லை, மனித மனப்பான்மையில் இருக்கிறது.

பிரம்மம் இரகஸ்யம்.

வாழ்வில் வெளிப்படும் பிரம்மம் இரகஸ்யத்தின் பிரம்ம இரகஸ்யம்.

ஆண்மீக முயற்சியின் அற்புதச் சிகரம்

நமக்கில்லை என நினைக்கும் பெரிய விஷயங்களுண்டு. உலகில் எவருக்குமில்லை என்பனவும் உண்டு. வேலைக்காரி மகன் அமெரிக்கா போவது, ஆட்டோ டிரைவர் முன்று மாடி வீடு கட்டுவது, அரிசி கடைக்காரன் தொழிலதிபராவது உலகில் நடக்காமலில்லை. நமக்கு அவை போன்றவை கற்பனைக்கும் எட்டாதவை.

- ★ கற்பனைக்கும் எட்டாதது கருத்தில் தெளிவுபட்டால் கற்பனை அதற்குரிய காலத்தில் பலிக்கத் தவறாது.
- ★ அதற்குரிய முறை ஆசைப்படாமல், தேவையை உணர்ந்து நாடுவது.
- ★ ஆசைப்பட்டால் பலிக்க நாளாகும், பலிக்காமலும் போகும்.
- ★ தேவையேன உணரும் தெளிவுக்குப் பலிக்கும் திறன் உண்டு.
- ★ முழுமையாக சீக்கிரமி பலிக்க மனம் உண்மையால் மட்டும் நிரம்பி, நல்லெண்ணத்தால் ஜீவன் பெறுதல் உதவும்.
- ★ இதைப் பிரார்த்தனையாக மேற்கொள்ளாமல் சமர்ப்பணமாக்குவது சிறப்பு.
- ★ பிரார்த்தனை நாம் கேட்பது, சமர்ப்பணம் அன்னை தருவது மனம் நெகிழ்ந்து ஏற்பது.
- ★ சமர்ப்பணத்தை எண்ணங்கள் குறுக்கிடும்.
- ★ எண்ணங்களைப் பிரார்த்தனையால் விலக்கி, பிறகு சமர்ப்பணத்தைத் தொடர வேண்டும்.
- ★ எண்ணங்கள் குறுக்கிடும்வரை பலிப்பது தள்ளிப் போகும்.
- ★ எண்ணங்கள் விலகுவது மனம் தூய்மையடைந்து, அமைதி பெறுவது.
- ★ நல்ல எண்ணங்களும் விலக்கப்பட வேண்டும்.
- ★ எண்ணம் விலகி, அமைதியற்று, மனம் சமர்ப்பணத்தை இடைவிடாது நாட வேண்டும். நாடுவது சொல்லாக இருக்கும். நாட்கள் பல சென்றில் சொல்லழிந்து உணர்வாக இருக்கும். உணர்வும் மறந்த நிலையில் பிரார்த்தனை பலிக்கும். மனம் எதிர்பார்த்தபடியிருக்கும். எதிர்பார்த்தால் எட்டோ போகும். எதிர்பார்ப்பையும் பிரார்த்தனையால் விலக்க வேண்டும்.

முறையான பிரார்த்தனை பலிக்க நாளாகாது.

Vol. II Issue 1 April 2012

Malarndha Jeeviyam Postal Regn. No.TN/PMG(CCR)/114/2012-2014
Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935

Price: Rs.5/- WPP No.45/09-11

புதிய வெளியீடுகள்

ESSAYS ON ACCOMPLISHMENT

N.Asokan

கர்மயோகியின்

அன்னையின் ஆன்மீகப்பரிசு	ரூ.150/-
வைப் பூவன் - கருத்துகள்	ரூ.100/-
பரம்பொருள் III	ரூ.200/-
எங்கள் குடும்பம் (பாகம் 2)	ரூ.250/-
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

வைப் பூவன் விரிவுரைகள்	ரூ.100/-
தமிழர்க்கம்: என். அசோகன்	

SATYA JYOTHI

(CONCISE TRUISMS)

N.Asokan

ரூ.200/-

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.25/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

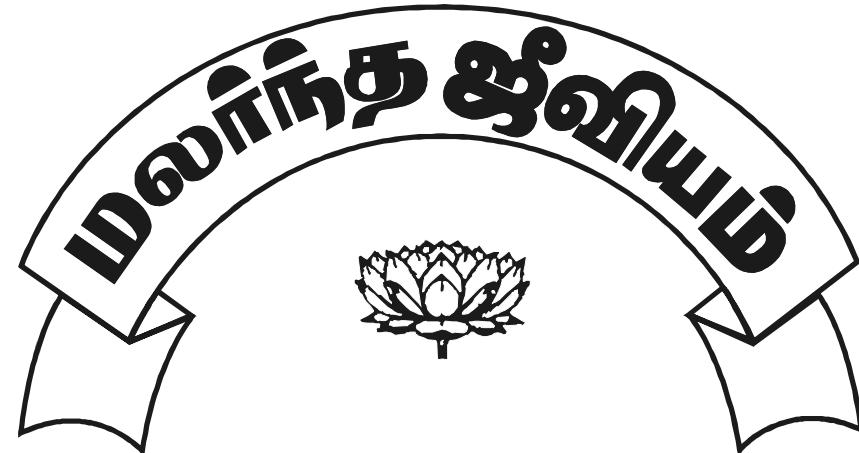
கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்
மதர்ஸ் ஸர்வஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

ஓ : (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்
மாம்பலம் தியான மையம்,
23/1, மேற்கு சாலை,
மேற்கு C.I.T. நகர்,
சென்னை - 600 035.
ஓ : (044)-24347191

Vol. II Issue 1 April 2012

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஏப்ரல் 2012